

ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความตระหนักในจรรยาบรรณ
วิชาชีพครูของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

หทัยรัตน์ ดุจจานุทัศน์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

พ.ศ. 2559

**The Relationships Between Ethical Behavior and Awareness in The Code of
Ethics for Professional Teacher of Teachers in Basic Education of Primary
Education Service Under The Prachuap Khiri Khan Area Office 1**

Hatairat Dujjanutat

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education
Department of Curriculum and Instruction
College of Education Sciences, Dhurakij Pundit University**

2016

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
ชื่อผู้เขียน	หทัยรัตน์ คุจจามุทสน์
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.ธันยากร ช่วยทุกข์เพื่อน
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมและความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ได้มาโดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากเกณฑ์ร้อยละของประชากรและใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ ได้จำนวน 42 โรงเรียน ครูรวม 463 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีของเชพเพ และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ครูผู้สอนที่มีอายุและประสบการณ์แตกต่างกัน มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเพศ ไม่มีความแตกต่าง
2. ความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ครูผู้สอนที่มีอายุแตกต่างกัน มีความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเพศและประสบการณ์ ไม่มีความแตกต่าง
3. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู พบว่า พฤติกรรมเชิงจริยธรรม ทุกด้านมีความสัมพันธ์กับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยความสัมพันธ์ที่อยู่ในระดับสูง คือ พฤติกรรม

เชิงจริยธรรมต่อสังคม ($r=.69$) และพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อวิชาชีพ ($r = .72$) ส่วนพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อตนเองมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r=.53$)

PDF

Thesis Title	The Relationships Between Ethical Behavior and Awareness in The Code of Ethics for Professional Teacher of Teachers in Basic Education of Primary Education Service Under The Prachuap Khiri Khan Area Office 1.
Author	Miss Hatairat Dujjanutat
Thesis Advisor	Dr. Thunyakorn Chuaytukpuan
Department	Curriculum and Instruction
Academic Year	2558

ABSTRACT

The purpose of this research were to compare ethical behavior and the awareness in the code of ethics for professional teachers, categorized by personal factors, and to investigate the relationships between ethical behavior and the awareness in the code of ethics for professional teachers. The samples used in this study were 463 from 42 schools of teacher in basic education of teacher in basic education of primary education service area office 1. Samples were chosen from the percentage of the population and stratified random sampling method. The research instrument was a five rating scale. Statistics used to analyze the data were frequency, percentage, mean, standard deviations, t-tests for independent, one way analysis of variances, Scheffe method analysis, and the Pearson product moment correlation coefficient.

The results revealed that

1. The ethical behaviors, categorized by personal factors, found out that teachers with different age and experiences also have an ethical behaviors were different statistical significance at .01 level. Teachers with different genders were not different in the ethical behaviors.

2. Teacher's awareness in the code of ethics, categorized by personal factors, found out that teachers with different age experiences also have a different awareness in the code of ethics were different statistical significance at .01 level, there's no such characteristic different founds with the gender and experiences differences however.

3. The relationships between ethical behavior and the awareness in the code of ethics for professional teachers. All aspect ethical behaviors related to the awareness in the code of ethics for professional teachers with statistical significance at .01 level. statistically significant at the degree of freedom of .01. The relationships that were considered high level were the ethical behavior concerning with the society ($r = .69$) and the ethical behavior concerning to the professions earned($r = .72$). The ethical behavior towards self earned the relationship at a middle level ($r = .53$).

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี จากอาจารย์ ดร. รัชยากร ช่วยทุกข์เพื่อนอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องของงานวิจัยตลอดจนให้ความช่วยเหลือในกระบวนการดำเนินงานวิจัยมาตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ ทำให้งานวิจัยมีคุณค่า และเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์ คณบดี วิทยาลัยครูศาสตร์ และเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. ทศนีย์ ชาติไทย รองศาสตราจารย์ ดร. วรณดี แสงประทีปทอง ที่ได้กรุณาเป็นคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และให้คำแนะนำเพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาลินี อาจารย์ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จวีวรรณ สีสม อาจารย์ ดร. ชนินันท์ พฤษทรัพย์ประมุข ผอ.สุรวิทย์ ทับเหล็ก และผอ.กิตติมา เข่นกาย ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาพระคุณบิดามารดา และบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนวิชาความรู้ และให้ความเมตตาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด เป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้การศึกษาวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

หทัยรัตน์ คุจงานทัศน์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๘
กิตติกรรมประกาศ.....	๙
สารบัญตาราง.....	๗
สารบัญภาพ.....	๘
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 ความสำคัญของการวิจัย.....	3
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 พฤติกรรมเชิงจริยธรรม.....	9
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความตระหนัก.....	25
2.3 พฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู.....	29
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
3.ระเบียบวิธีวิจัย.....	44
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	44
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	50
3.3 ขั้นตอนในการสร้างและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	54
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
4.1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	59

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4.2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมเชิงจริยธรรม.....	60
4.3 ผลการวิเคราะห์ความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู.....	63
4.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับ ความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู.....	65
5. สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	66
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	67
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	68
บรรณานุกรม.....	72
ภาคผนวก.....	80
ก การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	81
ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	84
ค คุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	92
ง ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ.....	97
จ วิเคราะห์ผลการทดลอง.....	99
ประวัติผู้เขียน.....	107

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักวิชาการและจากทฤษฎี.....	21
2.2 เทคนิคหรือเครื่องมือที่ใช้วัดจริยธรรมลักษณะต่าง ๆ.....	24
3.1 แสดงจำนวนประชากร.....	
3.2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง.....	50
4.1 จำนวนและร้อยละสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	60
4.2 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยจำแนกตามเพศ.....	60
4.3 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคุณลักษณะพฤติกรรมเชิงจริยธรรม โดยจำแนกตามอายุ.....	61
4.4 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของ คุณลักษณะพฤติกรรม เชิงจริยธรรมโดยจำแนกตามอายุด้วยวิธีของเซเพเฟ.....	61
4.5 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยจำแนกตาม ประสบการณ์.....	62
4.6 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของ พฤติกรรมเชิงจริยธรรม โดยจำแนกตามประสบการณ์ด้วยวิธีของเซเพเฟ.....	62
4.7 แสดงการเปรียบเทียบความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยจำแนกตามเพศ	63
4.8 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยจำแนกตามอายุ.....	63
4.9 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของ ความตระหนักใน จรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยจำแนกตามอายุด้วยวิธีของเซเพเฟ.....	64
4.10 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดย จำแนกตามประสบการณ์.....	64
4.11 ค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความตระหนักในจรรยาบรรณ วิชาชีพครู.....	65

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิด.....	7
2.1 แสดงทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม.....	20
2.2 กระบวนการเกิดความตระหนัก.....	26

DPU

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ครูเป็นวิชาชีพที่มีบทบาทสำคัญในการปลูกฝัง ทั้งวิชาความรู้ ความประพฤติแก่เด็กและเยาวชน และยังเป็นผู้สร้างพัฒนาการให้เด็กมีความรู้ความสามารถอย่างมีมิติครบทุกส่วน (มิติใหม่ครูไทยสอนในแบบบูรณาการ, 2558) ซึ่งอาชีพครูเป็นอาชีพที่สำคัญมากต้องรับภาระหน้าที่ต่อสังคมและชาติบ้านเมืองหากผู้เป็นครูปฏิบัติหน้าที่ต่อตนเองบกพร่อง ผลกระทบก็จะตกไปถึงความเสื่อมของสังคมและชาติบ้านเมืองด้วย

จากอดีตจนถึงปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าอาชีพครูมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศเพราะครูเป็นผู้กำหนดอนาคตของคนในชาติ เป็นผู้เตรียมเยาวชนของชาติให้มีคุณภาพทั้งทางด้านการถ่ายทอดความรู้การฝึกทักษะวิชาชีพ ทักษะชีวิตและการประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูจากหน้าที่สำคัญดังกล่าวทำให้ครู มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของเยาวชนของชาติโดยการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้น สามารถเป็นได้ทั้งทางบวกและทางลบซึ่งวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพที่ได้รับการยกย่องให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงและผู้ประกอบวิชาชีพนี้ต้องประกอบวิชาชีพด้วยวิธีแห่งปัญญา(Intellectual Method)และที่สำคัญต้องมีจรรยาบรรณของวิชาชีพ(Professional ethics)(มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา, 2558)

พระราชบัญญัติสภาครู และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546มาตรา 49 กำหนดให้มีมาตรฐานวิชาชีพ 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) มาตรฐานความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพ 2)มาตรฐานการปฏิบัติงาน และ 3)มาตรฐานการปฏิบัติตน หรือจรรยาบรรณวิชาชีพ โดยจรรยาบรรณวิชาชีพครูนั้น ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตามโดยมีจรรยาบรรณวิชาชีพเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติ หากผู้ประกอบวิชาชีพครูประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ จนเกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น จนได้รับการร้องเรียนถึงคุรุสภาแล้ว ผู้นั้นอาจถูกวินัยจรรยาบรรณวิชาชีพได้ (เลขาธิการคุรุสภา, 2549, น.19-20) และแนวทางในการปฏิบัติของวิชาชีพครูนั้น ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2550 และข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณวิชาชีพ พ.ศ.2549 เป็นแนวปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมโดยแบ่งจรรยาบรรณครูออกเป็น 5 ด้านย่อยได้แก่ 1)จรรยาบรรณต่อตนเอง 2)จรรยาบรรณ

ต่อวิชาชีพ 3) จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ 4) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และ 5) จรรยาบรรณต่อสังคม(เลขานุการคุรุสภา, 2552)

จากสภาวะทางสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ส่งผลให้อาชีพครู ได้รับผลกระทบทั้งในทางบวกและทางลบ โดยเฉพาะความเชื่อมั่นของครูไทยเห็นได้จากสวนดุสิตโพล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตได้จัดทำดัชนีความเชื่อมั่นครูไทย ปี 2557 โดยสำรวจความคิดเห็นจากประชากรทุกสาขาอาชีพทั่วประเทศ จำนวน 8,209 คน โดยเน้นตัวชี้วัด 30 ประเด็น ที่บ่งบอกความเชื่อมั่นต่อ ครูไทย ทั้งในด้านส่วนตัว ชุมชนและการพัฒนาวิชาชีพตลอดจนการพัฒนาประเทศ ในรอบปี 2558 พบว่า ดัชนีครูไทยในภาพรวมคะแนนเต็ม 10 ได้ 7.43 คะแนน เมื่อพิจารณาดัชนีชี้วัดในแต่ละด้านของปี 2554-2558 พบว่า ดัชนีที่มีแนวโน้มลดลงทุกปี ที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อวิชาชีพครู คือ 1) การมีคุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณของความเป็นครู 2) อุทิศตน จิตสำนึก ความรักในวิชาชีพครู และ 3) ความน่าเชื่อถือในการปฏิบัติตนต่อสังคม(สวนดุสิตโพล, 2558) นอกจากนี้ข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ สื่อโทรทัศน์ และสื่อออนไลน์ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ยังพบเห็นข่าวครูกระทำละเมิดเด็กนักเรียนเป็นระยะๆ โดยอ้างว่านั่นคือการทำโทษ ซ่อมวินัย บางครั้งก็พบว่าเป็นการลงโทษเด็กเกินกว่าความผิดที่เขาก่อเสียด้วยซ้ำ ดังเช่นในข่าวล่าสุดที่ครูโรงเรียนแห่งหนึ่งฉีกกระโปรงนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จนขาดวิน โดยอ้างเหตุผลด้านระเบียบการแต่งกาย (มติชนออนไลน์, 2559) จะเห็นได้ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเกิดมาจากพฤติกรรม การแสดงออกของครูทั้งสิ้น ซึ่งพฤติกรรมที่สังคมชมชอบ ไม่ฝ่่าฝืนกฎเกณฑ์หรือค่านิยมในสังคม ด้านการแสดงออกทั้งกาย วาจาและใจ คือพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็นพฤติกรรมการมีคุณธรรมจริยธรรม (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา 2532, น. 6 – 9) ได้แก่ 1) การมีความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือสนใจและห่วงใยในการเรียนและความประพฤติของผู้เรียนและผู้ร่วมงานให้มีความสุข 2) การมีความยุติธรรมปฏิบัติเป็นกลางและเสมอภาคต่อนักเรียนและเพื่อนร่วมงาน 3)การมีความรับผิดชอบมุ่งมั่นในผลงานให้ งานออกมาอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด 4) มีวินัยในตนเองปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามกฎระเบียบ 5) การมีความขยันตั้งใจ กระตือรือร้นปฏิบัติงานสอนอย่างเต็มความสามารถให้บรรลุจุดมุ่งหมาย 6) มีความอดทนอดกลั้นต่ออุปสรรค ไม่ท้อถอยกลางคัน 7) มีความประหยัดอดออมต่อตนเองและส่วนรวม 8) มีความรักและศรัทธาในอาชีพครู เกิดความสำนึกและตระหนักที่จะเป็นครูที่ดีรวมทั้งช่วยรักษาชื่อเสียงวิชาชีพครู และ 9) มีความเป็นประชาธิปไตยในการปฏิบัติงานและการดำรงชีวิต รับฟังความคิดเห็นและข้อโต้แย้งของผู้อื่น ซึ่งพฤติกรรมเชิงจริยธรรมนี้จะทำให้ครูแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมซึ่งเป็นผลดีต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ จากการศึกษาแนวคิดและงานวิจัยของนักวิชาการ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีผลต่อพัฒนาการทางการใช้เหตุผลหรือพฤติกรรมเชิงจริยธรรมคือระดับ

อายุ และประสบการณ์ในการทำงาน (สุดใจ บุญอารีย์, 2541 นิพนธ์ แสนนางชน, 2548, วิรัช วรรณรัตน์ และ โกสุมสายใจ, 2555)

เนื่องจากอาชีพครูมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อสังคมและประเทศชาติ และสังคมคาดหวังว่าครูจะเป็นผู้ที่มีความรู้ดี ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ตามจรรยาบรรณวิชาชีพอย่างเคร่งครัด หากครูไม่มีความตระหนักในจรรยาบรรณ ก็จะส่งผลให้ครูแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งผลก็จะตกไปที่ผู้เรียน ทำให้การพัฒนาทางการศึกษาไม่เป็นไปในแนวทางที่ดี

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครูของข้าราชการครู และเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมและความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาครูให้มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่เป็นแบบอย่างตามจรรยาบรรณวิชาชีพ และเป็นแนวทางในการเสริมสร้างจรรยาบรรณวิชาชีพสำหรับองค์กรทางการศึกษาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
2. เพื่อเปรียบเทียบความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู

1.3 ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีความสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ทราบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีผลต่อความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาวิชาชีพครูให้มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็นแบบอย่างตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
3. เป็นแนวทางในการเสริมสร้างจรรยาบรรณวิชาชีพสำหรับองค์กรทางการศึกษา

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน
2. ความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน
3. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม กับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครูมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 122 โรงเรียน ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวม 1,285 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยเกณฑ์การสุ่มตัวอย่างที่มีประชากรจำนวนเป็นร้อย สุ่มมาไม่น้อยกว่า 15-30 เปอร์เซ็นต์ของประชากร หรือ 25 เปอร์เซ็นต์ของประชากร และประชากรจำนวนเป็นพัน สุ่มมาไม่น้อยกว่า 10-15 เปอร์เซ็นต์ของประชากร(วาโร เฟื่องสวัสดิ์, 2551, น.187-188) และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ ได้จำนวน 42 โรงเรียน รวม 463 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา คือ

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

- เพศ
- อายุ

2. ประสิทธิภาพการทำงาน

- คุณลักษณะพฤติกรรมเชิงจริยธรรม
- พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อตนเอง
- พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อสังคม
- พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อวิชาชีพ

- ภาระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง การกระทำการแสดงออกทางกาย วาจาใจที่พึงาม ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของสังคมที่ก่อให้เกิดประโยชน์และความสุขต่อตนเอง ผู้อื่นและสังคม ซึ่ง ผู้วิจัยพิจารณาจาก 3 ด้าน ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูและพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของดวงเดือน คือพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อตนเอง พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อสังคม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อวิชาชีพ

1. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อตนเอง คือ การมีวินัยในตนเอง ควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตนอย่างถูกต้องตามทำนองคลองธรรม มีความประหยัด มีความมุ่งมั่นและรับผิดชอบ สามารถควบคุมอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม อดทน อดกลั้น ต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ต่างๆ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

2. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อสังคม คือ การยอมรับและปฏิบัติตามความคิดเห็นที่มีเหตุผลโดยคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก แนะนำเอาใจใส่ช่วยเหลือเด็กและเพื่อนร่วมงานให้ได้รับความสุขพ้นจากความทุกข์ เต็มใจช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานและสังคมตามกำลังความสามารถ และมีความเป็นประชาธิปไตยในการปฏิบัติงานและดำรงชีวิต

3. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อวิชาชีพ คือ การเห็นความสำคัญของอาชีพครู สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรวิชาชีพครู ร่วมมือและส่งเสริมให้มีการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพครู ความเป็นธรรมและปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานทุกคนอย่างเสมอภาคและไม่ลำเอียง มีจิตสำนึกและตระหนักที่จะเป็นครูที่ดี ปฏิบัติตนให้เหมาะสมที่เป็นปูชนียบุคคล

ความตระหนักในจรรยาบรรณของวิชาชีพครู หมายถึง การกระทำที่เกิดจากความสำนึกในด้านแบบแผนพฤติกรรม ซึ่ง เกิดจากทัศนคติที่มีต่อสิ่งเร้าอันได้แก่ บุคคล สถานการณ์ กลุ่มสังคม และสิ่งต่าง ๆ ที่โน้มเอียง หรือที่จะตอบสนองในทางบวกหรือทางลบ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์

จรรยาบรรณวิชาชีพครู หมายถึง แบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูที่ได้ประมวลพฤติกรรมที่เป็นตัวอย่างในการประพฤติ ตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2556 ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ

1. จรรยาบรรณต่อตนเอง หมายถึง ครูต้องมีวินัยในตนเอง พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ

2. จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ หมายถึง ครูต้องรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพและเป็นสมาชิกและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ

3. จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ หมายถึง ครูต้องรัก เมตตา เอาใจใส่ ซื่อสัตย์ ส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์ และผู้รับบริการตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทางกายวาจา และจิตใจ ครูต้องให้บริการด้วยความจริงและเสมอภาค โดยไม่เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งโดยมิชอบ

4. จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ หมายถึง ครูต้องช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์ โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ

5. จรรยาบรรณต่อสังคม หมายถึง ครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อม รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงประมุข

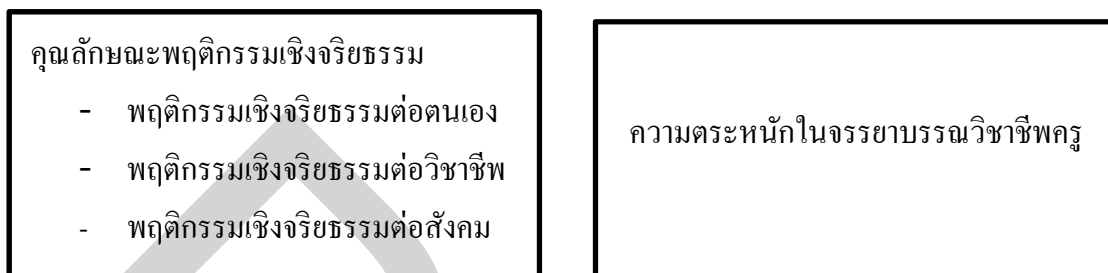
ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครูผู้ปฏิบัติงานสอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษา เอกสารและงานวิจัยต่างๆที่ผ่านมาพบว่า จริยธรรมและคุณธรรมมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนในสังคมมาก (วสิน อินทสระ.2536, น. 6-7) และวิชาชีพครูต้องมีจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2549, น. 12-19) จากการศึกษาพบว่า ดัชนีที่มีแนวโน้มลดลงทุกปีที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อวิชาชีพครู คือ 1) การมีคุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณของความเป็นครู 2) อุดมการณ์ จิตสำนึก ความรักในวิชาชีพครู และ3) ความน่าเชื่อถือในการปฏิบัติตนต่อสังคม (สวนดุสิตโพล, 2558) เหตุที่เป็นเช่นนี้สืบเนื่องมาจากบุคลากรทางการศึกษาขาดความตระหนักในจรรยาบรรณทางวิชาชีพ จึงแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมออกมา

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดทั้งหมดนี้มาใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู ซึ่งสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยตามภาพประกอบที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต ๓ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

2.1 พฤติกรรมเชิงจริยธรรม

- 2.1.1 ความหมายของพฤติกรรมเชิงจริยธรรม
- 2.1.2 ความสำคัญของพฤติกรรมเชิงจริยธรรม
- 2.1.3 ประเภทของพฤติกรรมเชิงจริยธรรม
- 2.1.4 ประโยชน์ของพฤติกรรมเชิงจริยธรรม
- 2.1.5 พฤติกรรมเชิงจริยธรรมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครู
- 2.1.6 พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของครู
- 2.1.7 องค์ประกอบด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม
- 2.1.8 แบบวัดพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความตระหนัก

- 2.2.1 ความหมายของความตระหนัก
- 2.2.2 กระบวนการเกิดความตระหนัก
- 2.2.3 ปัจจัยที่มีผลต่อความตระหนัก

2.3 จรรยาบรรณวิชาชีพครู

- 2.3.1 ความหมายของจรรยาบรรณครู
- 2.3.2 พฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 พฤติกรรมเชิงจริยธรรม

2.1.1 ความหมายของพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

ผู้วิจัยขออธิบายความหมายของพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ความหมายของ พฤติกรรมและความหมายของจริยธรรม

1.พฤติกรรม หมายถึง เป็นการกระทำของบุคคลเพื่อปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม (Zimbardo and Gerrig 1999 , p. 3) เวดและทาฟริส (Wade and Tavris 1999 , p. 245) อธิบายว่า พฤติกรรมคือการกระทำของคนเราที่สังเกตได้

Allen and Santrock (1993, p.8) กล่าวว่า พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง ทุก ๆ สิ่งทีบุคคลทำซึ่งสามารถสังเกตได้โดยตรง หรืออยู่ในกระบวนการทางจิตใจ ซึ่งได้แก่ ความคิด ความรู้สึก และแรงขับซึ่งเป็นประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่ไม่สามารถจะสังเกตได้โดยตรง

เวดและทาฟริส (Wade and Tavris 1999 , p. 245) อธิบายว่า พฤติกรรมคือการกระทำของคนเราที่สังเกตได้

ซิมบาร์โดและเกอร์ริก (Zimbardo and Gerrig 1999 , p. 3) อธิบายว่า พฤติกรรมเป็นการกระทำของบุคคลเพื่อปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้

ลาเฮย์ (Lahey 2001 , p. 5) กล่าวว่า พฤติกรรมเป็นการประพฤติปฏิบัติของบุคคลที่สามารถสังเกตได้

ซูดา จิตพิทักษ์ (2525 , น. 2) กล่าวว่า พฤติกรรมนั้น หมายถึง การกระทำของบุคคลทั้งที่เป็นการแสดงปรากฏออกมาภายนอก และสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจของบุคคล ซึ่งไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรง เช่น ค่านิยมที่ยึดถือเป็นหลักในการประเมินสิ่งต่าง ๆ ทศนคติที่เขามีต่อสิ่งต่าง ๆ ความคิดเห็น ความเชื่อ ทัศนคติที่เชื่อถือเป็นบุคลิกภาพของบุคคลนั้นๆ

วิมลสิทธิ หรยางกูร (2526 , น. 35) กล่าวว่า พฤติกรรมมนุษย์นั้นเป็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทางจิตกับพฤติกรรมในสภาพแวดล้อมที่เป็นพฤติกรรมภายนอก พฤติกรรมทาง

จิต หรือพฤติกรรมภายใน ได้แก่ ความคิด ทศนคติ ความรู้สึก ความเชื่อ ฯลฯ จะทำหน้าที่ควบคุมพฤติกรรมภายนอก

ณัฐรดี คงคัน (2546 , 45) ได้ให้ความหมายของ พฤติกรรม หมายถึง การกระทำ หรือกิจกรรมใด ๆ ของมนุษย์ที่ตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นต่าง ๆ ทั้งที่สังเกตได้ คือ พฤติกรรมที่แสดงออก และสังเกตไม่ได้หรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายใน

2. จริยธรรม มีความหมายหลายแบบ มีผู้นิยามความหมายของจริยธรรม ต่างกันไปทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนี้

พระเทวินทร์ เทวินโท (2544) ได้ให้นิยามคำว่า จริยธรรม (Ethics) ว่า หมายถึง ความจริง ความประพฤติดี ความถูกต้อง คุณความดี ความชอบ คำสั่งสอน หลักแห่งความประพฤติหรือแนวทางของการประพฤติจริยธรรม หมายถึง ความประพฤติปฏิบัติที่มีธรรมะเป็นตัวกำกับ จริยธรรมก็คือ ธรรมที่เป็นไป ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ ศีลธรรม กุศลศีลธรรม

สุนทร โคตรบรรเทา (2551) จริยธรรม หมายถึง ศีลธรรมประการหนึ่งและคุณธรรมอีกประการหนึ่งรวมเป็นสองประการด้วยกัน

วิทย์ วิศทเวทย์ (2537) อธิบายว่า จริยธรรมคือความประพฤติตามค่านิยมที่พึงประสงค์
 สาโรช บัวศรี (2549) ให้ความหมายของจริยธรรมว่า คือ หลักความประพฤติที่อบรม
 กิริยาและปลูกฝังลักษณะนิสัยให้อยู่ในครรลองของของคุณธรรมหรือศีลธรรม

สุทัศน์ ศิวรักษ์ (2519) กล่าวว่า จริยธรรม คือสิ่งที่คนในสังคมเกิดความเชื่อถือซึ่งมี
 ตัวตนมาจากปรมาตมัสัจจะ (ความจริงขั้นสูงสุด)

ก่อ สวัสดิพานิชย์ (2518) กล่าวว่า จริยธรรม คือ ประมวลความประพฤติและความนึก
 คิดในสิ่งที่ดีงามและเหมาะสม

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2538) กล่าวว่า คำว่า จริยธรรม นั้น หมายถึง ระบบการทำ
 ความดี ละเว้นความชั่ว ซึ่งเป็นระบบที่หมายถึงสาเหตุที่บุคคลจะกระทำหรือไม่กระทำ และผลของ
 การกระทำและไม่กระทำ ตลอดจนกระบวนการเกิดและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเหล่านี้ด้วย
 สำหรับความหมายของจริยธรรมในการทำงาน ในเรื่องซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบและเกี่ยวข้องกับ
 ผู้ปฏิบัติ เกี่ยวข้องกับสถานการณ์การทำงาน เกี่ยวข้องกับกระบวนการทำงาน และผลงานตลอดจน
 เกี่ยวข้องกับผู้รับผลประโยชน์หรือโทษจากผลงานนั้นๆ

โสภณ พรโชคชัย (2550) อธิบายสภาวะแห่งคุณธรรมจริยธรรม และความสัมพันธ์กับ
 กฎหมายเอาไว้ว่า คุณธรรม จริยธรรมและกฎหมายถือเป็นเนื้อเดียวกัน แยกออกจากกันไม่ได้
 ขัดกันไม่ได้ จึงไม่มีสภาวะที่ “ถูกกฎหมายแต่ผิดจริยธรรม” หรือ “มีคุณธรรมแต่ละเมิดกฎหมาย”
 สิ่งที่ถูกต้องก็คือ “ถูกกฎหมายคือมีจริยธรรมและคุณธรรม” “มีคุณธรรมต้องปฏิบัติตามกฎหมาย”
 เป็นต้น

คาร์เตอร์ วี กู๊ด (Carter V. Good.1974, p.314) ให้ความหมายของจริยธรรมว่า จริยธรรม
 คือ การปรับตัวให้เข้ากับกฎเกณฑ์หรือมาตรฐานของความประพฤติที่ถูกต้องดีงาม

ลอว์เรนซ์ โคลเบอร์ก (Lawrence Kohlberg.1976, p.45) กล่าวว่า จริยธรรมเป็น พื้นฐาน
 ของความยุติธรรม ซึ่งยึดถือเอาการกระจายสิทธิและหน้าที่อย่างเท่าเทียมกัน โดย มิได้หมายถึง
 กฎเกณฑ์ที่บังคับโดยทั่วไป แต่เป็นกฎเกณฑ์ซึ่งมีความเป็นสากลที่คนส่วนใหญ่รับไว้ในทุก

สถานการณ์ ไม่มีการขัดแย้งกัน เน้นอุดมคติ ดังนั้น พันธะทางจริยธรรม จึงเป็นการเคารพต่อสิทธิ และข้อเรียกร้องของบุคคลอย่างเสมอภาคกัน

อัลเบิร์ต แบนดูรา (Bandura.1977, p.1) กล่าวสรุปไว้ว่า จริยธรรมคือ กฎสำหรับ การประเมินพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้

พฤติกรรมเชิงจริยธรรม (2553) หมายถึง 1) พฤติกรรมตามคุณธรรม และ ค่านิยมต่างๆ เช่น พฤติกรรมซื่อสัตย์ พฤติกรรมสามัคคี ฯลฯ 2) พฤติกรรมการให้รางวัล ส่งเสริมผู้อื่น และ พฤติกรรม การลงโทษผู้อื่น3) พฤติกรรมทางศาสนา เช่น พฤติกรรมการรักษาศีล พฤติกรรมให้ทาน ให้อภัย ฯลฯ และ 4) พฤติกรรมทำเพื่อส่วนรวม กฎหมาย หลักการขั้นสูง

พฤติกรรมจริยธรรมในการทำงาน (2553) หมายถึง1) พฤติกรรมตามจรรยาอาชีพของตน 2) พฤติกรรมการบริหาร การปกครอง การใช้พระเดชพระคุณของหัวหน้าต่อลูกน้อง 3) พฤติกรรมทางศาสนา ที่เกี่ยวกับการทำงาน เช่น พฤติกรรมตามบารมี 10 ประการ พฤติกรรมตามอิทธิบาท 4 4) พฤติกรรมทำงานเพื่องาน (เงินสำคัญเป็นรอง) ทำตามกฎระเบียบ ทำเพื่อส่วนรวม และผลที่ยั่งยืน

บราวน์ (Brown1965, p.411-412) มีความเห็นว่าจริยธรรมประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ ความรู้ (knowledge) ความรู้สึก (feeling) และความประพฤติ (conduct) ซึ่งสอดคล้องกับการจำแนกของฮอฟแมน (Hoffman 1979 , p. 958-966) ที่ว่ากระบวนการซึมซาบทางจริยธรรม (moral internalization) มี 3 กระบวนการที่เป็นอิสระจากกัน คือ ความคิดทางจริยธรรม (moral thought) ความรู้สึกทางจริยธรรม (moral feeling) และพฤติกรรมทางจริยธรรม (moral behavior) องค์ประกอบของจริยธรรมข้างต้นนี้ คือลักษณะต่างๆ ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือองค์ประกอบด้านสติปัญญา องค์ประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึก และความประพฤติ

จากความหมายของคำดังกล่าว สรุปได้ว่าพฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง การกระทำ และการแสดงออกทาง กาย วาจาใจ ที่ดีงามถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของสังคมที่ก่อให้เกิดประโยชน์ และความสุขต่อตนเอง ผู้อื่นและสังคม

2.1.2 ความสำคัญของพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมนับว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญของมนุษย์ทุกคน ถ้าคนใดขาดจริยธรรมอาจมี ผลร้ายต่อตนเองและสังคม สังคมที่มีคนขาดจริยธรรมมาก ย่อมเป็นสังคมที่วุ่นวาย ไร้ความสุข ดังจะพบได้จากการเกิดวิกฤติศรัทธาในวิชาชีพหลายแขนงในปัจจุบัน ทั้งใน วงการวิชาชีพครู แพทย์ ตำรวจ ทหาร หรือนักการเมือง เป็นต้น จึงมีคำกล่าวที่ว่า เราไม่สามารถสร้างครุบน

พื้นฐานของคนไม่ดี และไม่สามารถผลิตแพทย์ ตำรวจ ทหาร นักธุรกิจที่ดีได้ ถ้าหากบุคคลเหล่านั้น มีพื้นฐานทางนิสัยและความประพฤติที่ไม่ดี (รัตนวดี โชติกพนิช, น. 2554).

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมจึงเป็นสิ่งที่สำคัญต่อชีวิตและสังคม มีส่วนสำคัญที่จะนำความสุขและความเจริญก้าวหน้ามาสู่สังคมนั้น ๆ เพราะเมื่อคนในสังคมมีจริยธรรมจิตใจก็ย่อมสูงส่ง มี ความสะอาดและสว่างในจิตใจ จะทำการใดก็ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนไม่ก่อให้เกิดทุกข์แก่ตนเองและผู้อื่นเป็นบุคคลที่มีค่ามีประโยชน์ต่อสังคม คนทุกคนควรได้รับการปลูกฝังคุณธรรมและพฤติกรรมเชิงจริยธรรมไปพร้อมๆกัน

เนื่องด้วยพฤติกรรมเชิงจริยธรรมและคุณธรรมมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนในสังคม มาก ซึ่งอาจสรุปความสำคัญของพฤติกรรมเชิงจริยธรรมและคุณธรรมได้ดังนี้ คือ (วสิน อินทุระ. 2539, น. 6-7)

1. ช่วยให้ชีวิตดำเนินไปด้วยความราบรื่นและสงบ ไม่พบอุปสรรค ถ้าคนในสังคมทุกคนมี คุณธรรมและจริยธรรม สังคมของเราก็จะสงบสุขตามไปด้วย ทุกคนจะใช้เวลาที่มีทั้งหมดช่วยกันพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญมั่นคง เป็นปึกแผ่น เป็นอารยประเทศไม่ต้องแบ่งเวลาไปคอยระมัดระวังอันตรายใด ๆ ที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำของคนเลว

2. ช่วยให้คนเรามีสติสัมปชัญญะอยู่ตลอดเวลา คุณธรรมและจริยธรรมที่มีอยู่ในตัวแต่ละคน จะเตือนสติให้รักษาเกียรติยศชื่อเสียงของตนเองและวงศ์ตระกูล ไม่ไปเบียดเบียนผู้อื่น รู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือผู้ที่ด้อยโอกาสกว่า สังคมก็จะสงบสุขประเทศชาติก็จะมั่งคั่งมั่นคง

3. ช่วยสร้างความมีระเบียบวินัยให้แก่บุคคลในชาติ โดยจะเป็นตัวกำหนดการประพฤติปฏิบัติของบุคคลให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่คนส่วนใหญ่ในสังคมยอมรับว่าถูกต้อง กฎเกณฑ์นั้นจะมาจากความพอใจของคนเพียงคนเดียวไม่ได้ คนเมื่ออยู่ในสังคมจะต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เป็นญาติพี่น้อง หรือเพื่อนฝูงร่วมสังคมเดียวกัน จะอยู่คนเดียวย่อมเป็นไปไม่ได้ เมื่อบุคคลประพฤติตามคุณธรรมและจริยธรรมของสังคม ชีวิตก็จะมีระเบียบไม่ต้องพบกับอุปสรรค ถ้าทุกคนปฏิบัติเหมือนกันสังคมและประเทศชาติก็จะเป็นระเบียบตามไปด้วย

4. ช่วยควบคุมไม่ให้คนชั่วมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น การปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างแก่ผู้อื่น นับว่าเป็นคุณแก่สังคม เพราะนอกจากจะเป็นตัวอย่างโดยการชี้ทางอ้อมแล้วยังจะออกปากแนะนำสั่งสอนโดยตรงได้อีกด้วย เช่น แนะนำให้แสดงความรับผิดชอบต่อสังคม อย่าเห็นแก่ตัว อย่าเห็นแก่ได้จนสร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น ซึ่งส่งผลกระทบไปถึงความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ มิฉะนั้นผู้ที่คอยยึดเราเป็นตัวอย่างอาจหมดความศรัทธา และหมดกำลังใจสร้างคุณธรรมและจริยธรรม หันกลับไปทำความชั่วเช่นเดิมได้อีก

5. ช่วยทำให้มนุษย์นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้ร่ำเรียนมาสร้างสรรค์ แต่สิ่งดีมีคุณค่า ถ้ามนุษย์นำความรู้และประสบการณ์มาใช้ในการประกอบอาชีพที่สุจริตย่อมสร้างสรรค์คุณประโยชน์ให้แก่คนทั่วไป รวมทั้งสังคมและประเทศชาติด้วย แต่ในทางตรงข้าม ถ้ามนุษย์ขาดคุณธรรมและจริยธรรมก็จะนำความรู้และประสบการณ์ที่มีไปเบียดเบียนเอาเปรียบผู้อื่น สร้างความเสียหายให้สังคมและประเทศชาติ เพียงหวังให้ตนเองมีทรัพย์สิน มีความสุข ผู้อื่นจะทุกข์อย่างไรก็ไม่คำนึงถึง

6. ช่วยควบคุมความเจริญทางด้านวัตถุและจิตใจของคนให้เติบโตไปพร้อมๆ กัน อย่างสมดุล ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีมีสูงมาก ถ้ามนุษย์นำความเจริญนี้มาใช้ในทางที่ผิด เช่น สร้างอาวุธมาประหารกัน จนคนล้มตายลงเป็นจำนวนมากโดยหวังความเป็นใหญ่ ความมีอำนาจ ความเดือดร้อนก็จะเกิดแก่คนทั่วไป แต่ถ้าผู้ผลิตเทคโนโลยีมีคุณธรรมและจริยธรรมเหตุการณ์เหล่านี้ก็จะไม่เกิด สิ่งที่จะได้รับการสร้างหรือผลิตขึ้นมาก็จะมุ่งแต่ประโยชน์ที่จะเกิดแก่คนทั่วไป เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องถ่ายภาพเอกสาร ดาวเทียม ฯลฯ เพราะมีจิตใจที่สงบสุขจึงสร้างสรรค์แต่สิ่งที่มีคุณค่าต่อคนในสังคมและประเทศชาติ

ดังนั้นความสำคัญของคุณธรรมและพฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่กล่าวมานี้ ประเด็นที่สำคัญก็คือ สามารถลดปัญหาและขจัดปัญหาที่จะเกิดขึ้นแก่บุคคล สังคม และประเทศชาติได้ เมื่อทุกคนประพฤติปฏิบัติตนดีแล้ว อุปสรรค ศัตรู ภัยอันตราย ก็จะหมดสิ้นไป ผู้คนมีแต่ความรักต่อกัน สังคมมีแต่ความสงบ และประเทศชาติก็จะเจริญรุ่งเรือง

2.1.3 ประเภทของพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

การประพฤติของคนมีได้หลายระดับแยกตามสภาพจิตใจและจะได้รับผลมากน้อยนั้นขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญาของบุคคลผู้นั้น บางคนอาจปฏิบัติได้ระดับสูงสุด แต่บางคนก็ปฏิบัติได้ตามระดับมาตรฐานขั้นต่ำที่มนุษย์ควรปฏิบัติเท่านั้น

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิม (2520, น. 4-6) แบ่งจริยธรรมออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. ความรู้เชิงจริยธรรม หมายถึง ลักษณะของความรู้ที่บุคคลต่าง ๆ สามารถบอกได้ว่าควรทำหรือบอกได้ว่า พฤติกรรมใดเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม เช่น การที่เรารู้ว่ามารยาทที่คตินั้นเป็นอย่างไร หรือรู้ว่าเราต้องมีความรับผิดชอบในหน้าที่อย่างไร เป็นต้นความรู้เชิงจริยธรรมนี้ ขึ้นอยู่กับอายุ ระดับการศึกษา และพัฒนาการทางสติปัญญาของคนด้วย

2. ทักษะเชิงจริยธรรม หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับความชอบหรือไม่ชอบ ทำดีเป็นลักษณะทำถูกต้อง ทำชอบเป็นลักษณะทำถูกใจ การตัดสินความดีความชอบโดย

ถือเอาเกณฑ์ของความถูกต้อง และความถูกต้องของบุคคลมาประเมินค่าจริยธรรม จึงเป็นทัศนคติเชิงจริยธรรม เช่น การที่เราไม่พอใจคนที่แ่่งที่นั้งคนแ่บนรถเมล์ หรือ ไม่ช่วยคนที่ถือของพะรุงพะรัง

3. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การตัดสินใจที่จะกระทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งของบุคคลลงไป จะต้องประกอบด้วยเหตุผลอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งเกิดขึ้นเฉพาะหน้านั้น และเหตุผลเชิงจริยธรรมของบุคคลเกิดจากประสบการณ์และสติปัญญาของบุคคลนั้น

4. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่คนแสดงถึงพฤติกรรมที่สังคมชื่นชอบหรืองดการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎระเบียบและค่านิยมในสังคมนั้น พฤติกรรมเชิงจริยธรรมซึ่งเป็นการกระทำที่สังคมเห็นชอบและสนับสนุนมีหลายประการ เช่น การช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก เป็นต้น

2.1.4 ประโยชน์ของพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมจะมีประโยชน์ก็ต่อเมื่อนำไปปฏิบัติ เพราะจริยธรรมเป็นหลักสำคัญสำหรับการปฏิบัติ การศึกษาเพื่อเข้าใจหรืออธิบายได้เท่านั้น ไม่มีประโยชน์ แต่การนำพฤติกรรมเชิงจริยธรรมไปใช้ปฏิบัติ นั้น จะเป็นประโยชน์ได้ ดังนี้ รัตนวดี โชติกพนิช (2554, น.8-9).

1. ต่อตนเอง คนที่มีจริยธรรมย่อมมีเครื่องมือที่ช่วยให้คิดให้กระทำในสิ่งที่ดีสร้างประโยชน์แก่ตนเองและส่วนรวม มีสิ่งที่ยึดเหนี่ยวจิตใจและจงใจให้ทำแต่สิ่งดี ๆ มีความเจริญต่อตนเอง เช่น คนที่ขยันเรียนมีความรับผิดชอบ ย่อมประสบความสำเร็จในการเรียน ในทางตรงกันข้าม คนที่เกียจคร้านและขาดความขยันหมั่นเพียร ก็จะสอบตกเป็นต้น หรือพนักงานขายของที่มีวาจาสุภาพอ่อนน้อมต่อลูกค้า ย่อมจะได้รับคำชมมากกว่าผู้ที่มีกริยาวาจาหยาบคาย ไร้มารยาท

2. ต่อสังคม คนที่มีจริยธรรม ย่อมทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและแก่ผู้อื่น อย่างน้อยการไม่ทำชั่ว ก็เป็นการช่วยให้สังคมไม่ต้องแก้ไขปัญหา ถ้าคนในสังคมมีจริยธรรมดีสังคมนั้นก็จะมีความเจริญก้าวหน้าได้เช่นกัน คนดีจึงเป็นผู้รักษาสังคมด้วยการไม่ทำลายสังคมไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรของประเทศ สภาพแวดล้อม หรือการประพฤติดุจริตต่าง ๆ

3. ด้านการรักษาจริยธรรม จริยธรรมเป็นสิ่งที่ดีมีคุณค่าทั้งทางกาย ใจ และสังคม ดังกล่าวมาแล้ว จะรักษาไว้ได้ก็ด้วยการปฏิบัติ ถ้าไม่ปฏิบัติแล้วก็เป็นเพียงตัวหนังสือหรือคำพูดเปล่า ๆ จะช่วยใครไม่ได้ทั้งสิ้น การศึกษาจริยธรรมและนำไปปฏิบัติจึงเป็นการรักษาจริยธรรมให้คงอยู่

4. การพัฒนาบ้านเมือง ต้องพัฒนาจิตใจคนก่อน หรืออาจพัฒนาควบคู่กันไปกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม เพราะการพัฒนาที่ไม่มีจริยธรรมเป็นแกนนำ จะสูญเปล่าและเกิดผลเสียเป็นอันมาก

ดร. โสภณ พรโชคชัย (2550) อธิบายเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างคุณธรรม จริยธรรม และกฎหมาย ว่ามีความสัมพันธ์ในลักษณะเป็นเนื้อเดียวกันแยกออกจากกันไม่ได้ นั้นหมายความว่า การปฏิบัติตามกฎหมาย ก็คือการที่ผู้ปฏิบัติมุ่งหวังคงอยู่อย่างยั่งยืน เข้าทำนอง “ชื้อกินไม่หมด คดคิดไม่นาน” ตรงกันข้าม หากผู้ใดละเมิดกฎหมาย ผู้นั้นย่อมต้องรับโทษตามกฎหมาย เช่น อาจติดคุก หรือเสียค่าปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ และเสียชื่อเสียง เสียโอกาสในการประกอบอาชีพอีกด้วย จึงสรุปได้ว่า การมีจริยธรรมมีประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติคือการสร้างความมั่นคงในอาชีพการงานนั่นเอง

2.1.5 พฤติกรรมเชิงจริยธรรมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครู

ซึ่งมีข้อรายละเอียดเกี่ยวกับคุณลักษณะ พฤติกรรมหลัก และพฤติกรรมบ่งชี้ตามเกณฑ์ มาตรฐานวิชาชีพครู การมีคุณธรรม จรรยาบรรณ ประกอบด้วย คุณลักษณะ พฤติกรรมหลักและพฤติกรรมบ่งชี้ ดังต่อไปนี้ รัตนวดี โชติกพนิช (2554, น.57-58).

1. ความเมตตา กรุณา คือการมีพฤติกรรมในด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานและสังคม ไม่นิ่งดูดายและเต็มใจ ช่วยเหลือตามกำลังความสามารถมีความสนใจและห่วงใยในการเรียนและความประพฤติของผู้เรียน แนะนำเอาใจใส่ช่วยเหลือเด็ก และเพื่อนร่วมงานให้ได้รับความสุข และพึงพอใจเป็นกันเองกับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้สึกเปิดเผย ไว้วางใจและเป็น ที่พึ่งของผู้เรียนได้

2. ความยุติธรรมคือพฤติกรรมการมีความเป็นธรรมต่อนักเรียน เอาใจใส่และปฏิบัติต่อผู้เรียนและเพื่อนร่วมงานทุกคนอย่างเสมอภาคและไม่ลำเอียง ตัดสินปัญหาของผู้เรียนด้วยความ เป็นธรรม มีความเป็นกลาง ยินดีช่วยเหลือผู้เรียน ผู้ร่วมงานและผู้บริหาร โดยไม่เลือกที่รักมักที่ชัง

3. ความรับผิดชอบคือการมีพฤติกรรมมุ่งมั่นในผลงาน มีวิธีการที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุ วัตถุประสงค์ วางแผนการใช้เวลาอย่างเหมาะสมและปฏิบัติงานได้ทันเวลา ใช้เวลาอย่างคุ้มค่าและมี ประสิทธิภาพ

4. วินัย คือการมีพฤติกรรมทางมีวินัยในตนเอง ควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตามอย่างถูกต้อง ตามทำนองคลองธรรมมีวิธีการทำงานที่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคคลอื่นได้ ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบ ของหน่วยงานและสถานศึกษา

5. ความขยัน คือการมีพฤติกรรมความตั้งใจ กระตือรือร้น และปฏิบัติงานเต็ม ความสามารถอย่างสม่ำเสมอ ไม่ทอดทิ้งต่ออุปสรรคในการทำงาน และมีความพยายามที่จะสอนเด็ก ให้บรรลุจุดมุ่งหมาย

6. ความอดทนคือการพฤติกรรมที่แสดงออกในเรื่องความอดทนเมื่อเกิดอุปสรรค ปฏิบัติงานเต็มที่ไม่ว่าที่ขว้างกลางคัน มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ ไม่โกรธง่ายและ สามารถควบคุมอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม อดทน อดกลั้น ต่อคำวิพากษ์วิจารณ์

7. ความประหยัด คือการมีพฤติกรรมที่รู้จักประหยัดคอดออม ช่วยรักษาและใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัด ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเกินฐานะของตน รู้จักเก็บออมทรัพย์ เพื่อความมั่นคงของฐานะ ใช้ของคุ้มค่า ช่วยรักษาและใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัด

8. ความรักและศรัทธาในอาชีพครูคือการพฤติกรรมที่เห็นความสำคัญของอาชีพครู สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรวิชาชีพครู เข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาชีพครู ร่วมมือและส่งเสริมให้มีการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพครู รักษาชื่อเสียงวิชาชีพครู ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมเป็นสำคัญ รักษาความสามัคคีและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในหน้าที่การงาน ปกป้องและสร้างความเข้าใจอันดีต่อสังคมเกี่ยวกับวิชาชีพครู เกิดความสำนึกและตระหนักที่จะเป็นครูที่ดี ปฏิบัติตนให้เหมาะสมที่เป็นปูชนียบุคคล

9. ความเป็นประชาธิปไตยในการปฏิบัติงานและการดำรงชีวิต รับฟังความคิดเห็นและข้อโต้แย้งของผู้อื่น เปิดโอกาสให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น มีเหตุผล ขอมรับและปฏิบัติตามความคิดเห็นที่มีเหตุผล โดยคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก ใช้หลักการและเหตุผลในการตัดสินใจ และแก้ปัญหา

2.1.6 พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของครู

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของครูที่ดี 10 ประการ และ หลักสิบประการของความเป็นครูที่ดี ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2523 , น. 18)

1. ความมีระเบียบวินัย หมายถึง ความประพฤติทั้งทางกายวาจาและใจที่แสดงถึงความเคารพในกฎหมายระเบียบประเพณีของสังคมและความประพฤติที่สอดคล้องกับอุดมคติหรือความหวังของตนเองโดยให้ยึดส่วนรวมสำคัญกว่าส่วนตัว

2. ความซื่อสัตย์สุจริตและความยุติธรรม หมายถึง การประพฤติที่ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ไม่เอาเปรียบหรือคดโกงผู้อื่นหรือส่วนรวมให้ยึดถือหลักเหตุผลระเบียบแบบแผนและกฎหมายของสังคมเป็นเกณฑ์

3. ความขยันประหยัดและยึดมั่นในสัมมาอาชีพ หมายถึง ความประพฤติที่ไม่ทำให้เสียเวลาชีวิตและปฏิบัติกิจอันควรกระทำให้เกิดประโยชน์แก่ตนและสังคม

4. ความสำนึกในหน้าที่และการงานต่างๆ รวมไปถึงความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ หมายถึง ความประพฤติที่ไม่เอาใจเอาเปรียบสังคมและไม่ก่อความเสียหายให้เกิดขึ้นแก่สังคม

5. ความเป็นผู้มีความคิดริเริ่มวิจารณ์และตัดสินใจอย่างมีเหตุผล หมายถึง ความประพฤติในลักษณะสร้างสรรค์และปรับปรุงมีเหตุมีผลในการทำหน้าที่การงาน

6. ความกระตือรือร้นในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย มีความรักและเทิดทูนชาติ ศาสนาพระมหากษัตริย์ หมายถึง ความประพฤติที่สนับสนุนและให้ความร่วมมือในการอยู่ร่วมกันโดยยึดผลประโยชน์ของสังคมให้มากที่สุด

7. ความเป็นผู้มีพลานามัยที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ หมายถึง ความมั่นคงและจิตใจรู้จักบำรุงรักษาและจิตใจให้สมบูรณ์มีอารมณ์แจ่มใสมีธรรมะอยู่ในจิตใจอย่างมั่นคง

8. ความสามารถในการพึ่งพาตนเองและมีอุดมคติเป็นที่พึ่งไม่ไหว้วานหรือขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น โดยไม่จำเป็น

9. ความภาคภูมิใจและการรู้จักทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรของชาติ หมายถึง ความประพฤติที่แสดงออกซึ่งศิลปะและวัฒนธรรมแบบไทยๆมีความรักและหวงแหนวัฒนธรรมของตนเองและทรัพยากรของชาติ

10. ความเสียสละและเมตตาอารีกตัญญูทักท้วงที่กล้าหาญและความสามัคคีกัน หมายถึง ความประพฤติที่แสดงออกถึงความแบ่งปันเกื้อกูลผู้อื่นในเรื่องของเวลา กำลังกายและกำลังทรัพย์

ลักษณะครูที่ดีตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู

ลักษณะครูที่ดีตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู มี 9 ประการดังนี้ (ลักษณะครูที่ดีตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู.2558, น. ออนไลน์)

1. มีความเมตตากรุณา

- มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานและสังคม ไม่นิ่งดูเฉยและ เต็มใจช่วยเหลือตามกำลังความสามารถ

- มีความสนใจและห่วงใยในการเรียนและความประพฤติของผู้เรียน เน้นเอาใจใส่ช่วยเหลือเด็ก และเพื่อนร่วมงานให้ได้รับความสุข และพึงทุกข์ เป็นกันเองกับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้สึกเปิดเผย ใจกว้างและเป็นที่ยอมรับของผู้เรียนได้

2. มีความยุติธรรม

- มีความเป็นธรรมต่อนักเรียน เอาใจใส่และปฏิบัติต่อผู้เรียนและเพื่อน ร่วมงานทุกคนอย่างเสมอภาคและไม่ลำเอียง ตัดสินปัญหาของผู้เรียนด้วย ความเป็นธรรม มีความเป็นกลาง ยินดีช่วยเหลือผู้เรียน ผู้ร่วมงานและ ผู้บริหาร โดยไม่เลือกที่รักมักที่ชัง

3. มีความรับผิดชอบ

- มุ่งมั่นในผลงาน มีวิธีการที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ วางแผนการ ใช้เวลาอย่างเหมาะสมและปฏิบัติงานได้ทันเวลา ใช้เวลาอย่างคุ้มค่าและมี ประสิทธิภาพ

4. มีวินัย

- มีวินัยในตนเอง ควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตนอย่างถูกต้องตามทำนองคลองธรรม มีวิธีทำงานที่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคคลอื่นได้

- ปฏิบัติตามกฎและระเบียบของหน่วยงานและสถานศึกษา

5. มีความขยัน

- มีความตั้งใจ กระตือรือร้น และปฏิบัติงานเต็มความสามารถอย่างสม่ำเสมอ ไม่ทอดย้อต่ออุปสรรคในการทำงาน

- มีความพยายามที่จะสอนเด็กให้บรรลุจุดมุ่งหมาย

6. มีความอดทน

- อดทนเมื่อเกิดอุปสรรค ปฏิบัติงานเต็มที่ไม่ว่าที่ว่างกลางคัน

- มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ ไม่โกรธง่ายและสามารถควบคุม อารมณ์ได้อย่างเหมาะสม อดทน อดกลั้น ต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ 28

7. มีความประหยัด

- รู้จักประหยัดคอดออม ช่วยรักษาและใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัด ไม่ใช้จ่าย ฟุ่มเฟือย เกินฐานะของตน รู้จักเก็บออมทรัพย์ เพื่อความมั่นคงของฐานะ

- ใช้ของคุ้มค่า ช่วยรักษาและใช้ของส่วนรวมอย่างประหยัด

8. มีความรักและศรัทธาในอาชีพครู

- เห็นความสำคัญของอาชีพครู สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรวิชาชีพ ครู เข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาชีพครู ร่วมมือและส่งเสริมให้มีการพัฒนา มาตรฐานวิชาชีพครู

- รักษาชื่อเสียงวิชาชีพครู ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีและเกิดประโยชน์ต่อ ส่วนรวม เป็นสำคัญ รักษาความสามัคคีและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในหน้าที่ การงาน ปกป้องและสร้างความเข้าใจอันดีต่อสังคมเกี่ยวกับวิชาชีพครู

- เกิดความสำนึกและตระหนักที่จะเป็นครูที่ดี ปฏิบัติตนให้เหมาะสมที่เป็น ปุชนิยบุคคล

9. มีความเป็นประชาธิปไตยในการปฏิบัติงานและการดำรงชีวิต

- รับฟังความคิดเห็นและข้อโต้แย้งของผู้อื่น เปิดโอกาสให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น

- มีเหตุผล ยอมรับและปฏิบัติตามความคิดเห็นที่มีเหตุผล โดยคิดถึง ประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก ใช้หลักการและเหตุผลในการตัดสินใจและ แก้ปัญหา

2.1.7 องค์ประกอบด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

กรมวิชาการ (2535 , น. 5) ได้จัดทำเอกสารการประชุมเกี่ยวกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมไทย สรุปว่า จริยธรรมของบุคคลมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. ด้านความรู้ (moral reasoning) คือ ความเข้าใจในเหตุผลของความถูกต้องดีงาม สามารถตัดสินแยกความถูกต้องออกจากความไม่ถูกต้องได้ด้วยการคิด

2. ด้านอารมณ์ความรู้สึก (moral attitude and belief) คือ ความพึงพอใจ ความศรัทธา เลื่อมใส ความนิยมยินดี ที่จะรับจริยธรรมมาเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตน

3. ด้านพฤติกรรม (moral conduct) คือการกระทำหรือการแสดงออกของบุคคลในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งเชื่อว่าเกิดจากอิทธิพลของทั้งสององค์ประกอบข้างต้น

ดวงเดือน พันธุมนาวิน(2538)ได้ทำการศึกษาวิจัยถึงสาเหตุพฤติกรรมของคนดีและคนเก่ง โดยได้ทำการประมวลผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา สาเหตุของพฤติกรรมต่าง ๆ ของคนไทยทั้งเด็กและผู้ใหญ่ อายุตั้งแต่ 6-60 ปี ว่าพฤติกรรมเหล่านั้น มีสาเหตุทางจิตใจอะไรบ้าง และได้นำมาประยุกต์เป็นทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมสำหรับคนไทยขึ้น โดยแบ่งต้นไม้อจริยธรรม ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่หนึ่ง ได้แก่ ดอกและผลไม้นบนต้น ที่แสดงถึงพฤติกรรมการทำงานดีละเว้นชั่วและพฤติกรรมการทำงานอย่างขยันขันแข็งเพื่อส่วนรวม ซึ่งล้วนแต่เป็นพฤติกรรมของพลเมืองดี พฤติกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

ส่วนที่สอง ได้แก่ ส่วนลำต้นของต้นไม้ แสดงถึงพฤติกรรมการทำงานอาชีพอย่าง ขยันขันแข็ง ซึ่งประกอบด้วยจิตลักษณะ 5 ด้าน คือ

1) เหตุผลเชิงจริยธรรมหมายถึง เจตนาของการกระทำที่ทำเพื่อส่วนรวมมากกว่าส่วนตัวหรือพวกพ้อง ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการทางเหตุผลเชิงจริยธรรมของ Kohlberg

2) มุ่งอนาคตและการควบคุมตนเองหมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกลว่า สิ่งที่จะทำลงไปในปัจจุบัน จะส่งผลอย่างไร ในปริมาณเท่าใด ต่อใคร ตลอดจนความสามารถในการอดได้ สามารถอดเปรี้ยวไว้กินหวานได้

3) ความเชื่ออำนาจในตนหมายถึง ความเชื่อว่าผลที่ตนกำลังได้รับอยู่ เกิดจากการกระทำของตนเอง มิใช่เกิดจากโชคเคราะห์ความบังเอิญหรือการควบคุมของคนอื่นเป็นความรู้สึกในการทำนายนายได้ ควบคุมได้ของบุคคล ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎี Locus of Control ของ Rotter (1966)

4) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หมายถึง ความมานะพยายามฝ่าฟันอุปสรรคในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยไม่ย่อท้อ ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีแรงจูงใจของ McClelland (1963)

5) ทักษะคติ คุณธรรมและค่านิยมหมายถึงการเห็นประโยชน์ – โทษของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความพอใจ ไม่พอใจต่อสิ่งนั้น และความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมต่อสิ่งนั้นซึ่งสอดคล้องกับทักษะคติ ในทฤษฎีของ Ajzen และ Fishbein (1980) ส่วนคุณธรรม หมายถึง สิ่งที่ส่วนรวมเห็นว่าดีงาม ส่วนใหญ่แล้วมักเกี่ยวข้องกับหลักทางศาสนา เช่น ความกตัญญู ความเสียสละ ความซื่อสัตย์ เป็นต้น

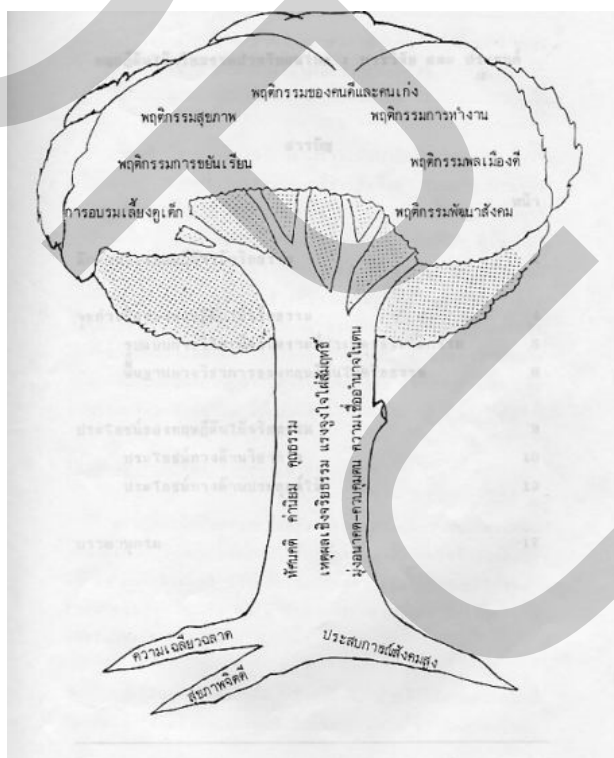
และค่านิยม หมายถึง สิ่งที่คนส่วนใหญ่เห็นว่าสำคัญ เช่น ค่านิยมที่จะศึกษาต่อในระดับสูง ค่านิยมในการใช้สินค้าไทย ค่านิยมในด้านการรักษาสุขภาพ เป็นต้น

ส่วนที่สาม ได้แก่ รากของต้นไม้ ที่แสดงถึงพฤติกรรมการทำงานอาชีพอย่างยั่งยืน แข็งแรงซึ่งประกอบด้วยจิตลักษณะ 3 ด้าน คือ

1) สติปัญญา หมายถึง การรู้การคิดในขั้นรูปธรรมหลายด้าน และการคิดในขั้นนามธรรม ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีพัฒนาการทางการรู้การคิดของ Piaget (1966)

2) ประสพการณ์ทางสังคม หมายถึง การรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเราความเอื้ออาทร เห็นอกเห็นใจ และสามารถคาดหรือทำนายความรู้สึกรู้ใจของบุคคลอื่น

3) สุขภาพจิตหมายถึง ความวิตกกังวล ตื่นเต้น ไม่สบายใจของบุคคลอย่างเหมาะสมกับเหตุการณ์

ภาพที่ 2.1 แสดงทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดลักษณะครูที่ดีตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูและทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะมาสังเคราะห์ แสดงดังตาราง 2.1

ตาราง 2.1 พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักวิชาการและจากทฤษฎี

ลักษณะครูที่ดีตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู (2558)	พฤติกรรมเชิงจริยธรรมตามแนวคิดทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะของดวงเดือน พันธุนาวิน(2538)	พฤติกรรมเชิงจริยธรรมตามแนวคิดของนักวิชาการ
1. มีความเมตตากรุณา 2. มีวินัยในตนเอง 3. มีความขยัน 4. มีความอดทน 5. มีความยุติธรรม 6. มีความประหยัด 7. มีความรับผิดชอบ 8. มีความรักและศรัทธาในอาชีพครู 9. ความเป็นประชาธิปไตยในการปฏิบัติงานและการดำรงชีวิต	1. มุ่งอนาคตและการควบคุมตนเอง 2. การรู้การคิดในขั้นรูปธรรมหลายด้าน 3. เจตนาของการกระทำที่ทำเพื่อส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว 4. การรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเราความเอื้ออาทร เห็นอกเห็นใจผู้อื่น 5. ความมานะพยายามฝ่าฟันอุปสรรคในการทำสิ่งใด สิ่งหนึ่งโดยไม่ย่อท้อ 6. ความวิตกกังวล ตื่นเต้น ไม่สบายใจของบุคคลอย่างเหมาะสมกับเหตุการณ์	1. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อตนเอง 2. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อสังคม 3. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อวิชาชีพ

จากตาราง 2.1 พบว่าพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสามารถแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1) พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อตนเอง เป็นพฤติกรรมที่ครูแสดงออกต่อตนเอง ได้แก่ ควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตนอย่างถูกต้องตามทำนองคลองธรรม มีความประหยัด มีความมุ่งมั่นและรับผิดชอบ สามารถควบคุมอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม อดทน อดกลั้น ต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ต่างๆ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

2) พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อสังคม เป็นพฤติกรรมที่ครูแสดงออกต่อสังคม เช่น คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก แนะนำเอาใจใส่ช่วยเหลือเด็กและเพื่อนร่วมงานเต็มใจช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานและสังคมตามกำลังความสามารถ และมีความเป็นประชาธิปไตยในการปฏิบัติงานและดำรงชีวิต

3) พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อวิชาชีพ เป็นพฤติกรรมที่มีต่อวิชาชีพครู ได้แก่ สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรวิชาชีพครู ร่วมมือและส่งเสริมให้มีการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพครู ความเป็นธรรมและปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานทุกคนอย่างเสมอภาคและไม่ลำเอียง มีจิตสำนึกและตระหนักที่จะเป็นครูที่ดี ปฏิบัติตนให้เหมาะสมที่เป็นปูชนียบุคคล

2.1.8 แบบวัดพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

ลักษณะพฤติกรรมเชิงจริยธรรมแต่ละลักษณะจะมีธรรมชาติและคุณสมบัติที่ค่อนข้างแตกต่างกันจึงเป็นไปได้ยากที่จะใช้เครื่องมือหรือเทคนิคเดียวกันในการวัดหลาย ๆ ลักษณะก่อนจะเลือกหรือสร้างเครื่องมือเพื่อวัดลักษณะใดจึงควรใช้ความพิจารณาอย่างรอบคอบเสียก่อน อย่างไรก็ตามในกรณีทั่วไปอาจเลือกใช้เครื่องมือวัดพฤติกรรมเชิงจริยธรรมให้เหมาะสมกับลักษณะที่ต้องการวัดได้ดังนี้ (โกศล มีคุณ. 2533, น.94-98)

1. ลักษณะด้านความรู้ความคิด เป็นการเน้นวัดความสามารถทางสมองหรือกระบวนการแก้ปัญหาของมนุษย์ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 6 ชั้น เรียงลำดับจากชั้นต่ำสุดไปชั้นสูงสุดได้ คือ

- 1.1 ความรู้ความจำ
- 1.2 ความเข้าใจ
- 1.3 การนำไปใช้
- 1.4 การวิเคราะห์
- 1.5 การสังเคราะห์
- 1.6 การประเมินค่า

หลักของการวัดความสามารถทางสมอง คือ นำสิ่งเร้าที่เป็นปัญหา สถานการณ์หรือคำถามไปกระตุ้นให้บุคคลได้ใช้สมองในการระลึกการคิดเพื่อการตอบสนองงานเหล่านั้น เครื่องมือ

ที่นิยมใช้เพื่อวัดคุณลักษณะพฤติกรรมเชิงจริยธรรมประเภทนี้ คือ ข้อสอบหรือแบบทดสอบ นอกจากนั้นที่พอใช้ก็คือการซักถาม หรือการให้ทำงานแก้ปัญหา

2. ลักษณะทางการใช้เหตุผลพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ลักษณะนี้ก็ยังถือว่าเป็นความสามารถทางด้านสมองจึงควรวัดได้ด้วยข้อสอบ การสัมภาษณ์หรือให้ทำงานแก้ปัญหา แต่เนื่องจากเหตุผลพฤติกรรมเชิงจริยธรรมมีโครงสร้างทางทฤษฎีที่แยกออกไปต่างหาก ดังนั้นวิธีการซักถามและการตอบจึงอาจแตกต่างไปจากข้อสอบที่ใช้วัดลักษณะด้านความรู้ความคิดที่กล่าวมาในข้อ 1 นอกจากนั้นลักษณะคำตอบของคำถามแบบนี้ก็ไม่มีลักษณะถูก-ผิดเหมือนข้อสอบวัดความรู้ ความคิด คำตอบทุกคำตอบจะได้รับการยอมรับและถูกตีค่าออกมาเป็นระดับหรือคะแนน ซึ่งแสดงถึงระดับขั้นทางจริยธรรมของผู้ตอบตามหลักทฤษฎีของการใช้เหตุผลพฤติกรรมเชิงจริยธรรม การวัดคุณธรรมนี้ใช้ข้อสอบเป็นสถานการณ์ ซึ่งสามารถทำให้ผู้สอบวัดความสามารถพิจารณาตัดสินใจได้จากคำตอบหรือเหตุผลของผู้ถูกวัดว่ามีลักษณะทางจริยธรรมด้านนี้เป็นอย่างไร

3. ลักษณะทางด้านความรู้สึก อันหมายถึงความสนใจ เจตคติ ค่านิยม การวัดทางด้านความรู้สึกไม่สามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบเพราะแบบทดสอบจะให้คำตอบที่ว่าถูกหรือผิดและผู้ถูกทดสอบพยายามทำให้ถูก ในสถานการณ์การสอบนั้น ก็จะต้องพยายามตั้งใจให้ผู้ถูกทดสอบได้ใช้ความสามารถของเขาอย่างเต็มที่ แต่ในการวัดด้านความรู้สึกนั้นไม่มีคำตอบประเภทถูกหรือผิด สิ่งที่ถูกทดสอบต้องการทราบก็คือ ความรู้สึกหรือสภาพจิตใจอันแท้จริงของผู้ตอบขณะนั้น ปัญหาของการวัดทางด้านนี้ก็คือการยากที่จะทราบว่า สิ่งที่เขาตอบนั้นเป็นความเชื่อ ความคิดเห็น เจตคติ หรือความรู้สึกอันแท้จริงหรือไม่ ดังนั้นประเด็นสำคัญก็คือผู้สอบวัดจะต้องพยายามหาวิธีการที่จะทำให้ผู้ตอบเปิดเผยความรู้สึกอันแท้จริงของเขาโดยตรงไปตรงมา

เครื่องมือที่ใช้สำหรับวัดลักษณะทางด้านความรู้สึกนี้อาจแยกได้เป็น 2 ประเภท คือ ประเภทที่ผู้วัดเป็นผู้ประเมิน เช่น จากการสังเกตพฤติกรรม และประเภทที่ผู้ถูกวัดรายงานความรู้สึกของตนเอง ซึ่งได้แก่ การให้ตอบแบบสำรวจ แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการทำ(ตอบ) สเกลวัดเจตคติ เป็นต้น

4. ลักษณะทางด้านพฤติกรรม การวัดพฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็นการวัดสิ่งที่บุคคลแสดงแสดงออกภายนอก ซึ่งผู้สอบวัดอาจสังเกตเห็นได้ เช่น ความรับผิดชอบ ความร่วมมือ ความสนใจ ความมีวินัย ความซื่อสัตย์วิธีการสังเกตน่าจะดีที่สุดสำหรับการวัดพฤติกรรมทางจริยธรรม แต่ข้อจำกัดของวิธีการดังกล่าวอยู่ตรงที่ผู้สังเกตมักไม่ค่อยมีโอกาสดูที่จะได้เห็นพฤติกรรมที่แท้จริงตามธรรมชาติของผู้ถูกสังเกต เพราะบุคคลมักจะระมัดระวังพฤติกรรมของตนเองเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้อื่น อีกประการหนึ่งก็คือพฤติกรรมทางจริยธรรมนั้นจะแสดงออกก็ต่อเมื่อมีเหตุการณ์ที่เป็นปัญหาทางจริยธรรมเกิดขึ้นเท่านั้นและเหตุการณ์ดังกล่าวมิใช่จะเกิดขึ้นตลอดเวลา หรือตามที่ต้องการให้

เกิด จึงเป็นการยากที่ผู้สังเกตจะเฝ้ารออยู่ที่สำคัญอีกประเด็นหนึ่งก็คือ พฤติกรรมที่แสดงออกเพียงครั้งสองครั้งไม่อาจนำมาสรุปได้ว่าเป็นพฤติกรรมประจำตัวบุคคล เพราะมันอาจเป็นพฤติกรรมที่เป็นลักษณะอันแท้จริงของเขาไม่ได้จากที่กล่าวมาทั้งหมดอาจสรุปเครื่องมือหรือเทคนิควัดจริยธรรมกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมได้ ดังตาราง 2.2

ตาราง 2.2 เทคนิคหรือเครื่องมือที่ใช้วัดพฤติกรรมเชิงจริยธรรมลักษณะต่าง ๆ

ลักษณะทางจริยธรรม	เทคนิคหรือเครื่องมือวัด
1. ลักษณะด้านความรู้ความคิด	1. ข้อสอบ หรือแบบทดสอบ 2. การซัก-ถาม หรือสัมภาษณ์ 3. สถานการณ์หรืองานแก้ปัญหา
2. ลักษณะด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	1. แบบทดสอบที่เป็นสถานการณ์ 2. การสัมภาษณ์โดยใช้สถานการณ์ 3. ให้ทำงานแก้ปัญหาที่เป็นสถานการณ์
3. ลักษณะด้านความรู้สึกร	1. การสังเกตพฤติกรรม 2. แบบสำรวจ 3. แบบสอบถาม 4. การสัมภาษณ์ 5. สเกลวัดเจตคติ
4. ลักษณะด้านพฤติกรรม	1. การสังเกต 2. ใช้สถานการณ์ช่วย 3. ตรวจสอบผลงาน 4. รายงานพฤติกรรมตนเองแบบสำรวจ

ที่มานิตยา กัณณิกภรณ์ (2553). การศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อการพัฒนาตนเองตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของข้าราชการครู. หน้า 56.

ตาราง 2.2 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในแต่ละลักษณะสามารถวัดได้หลายวิธี และบางลักษณะก็อาจใช้วิธีเดียวกันหรือคล้ายกับลักษณะอื่นได้ ในแต่ละลักษณะไม่อาจกล่าวได้ว่าวิธีใดดีที่สุดการจะเลือกใช้เครื่องมือชนิดใด ย่อมขึ้นอยู่กับสถานการณ์ความพร้อมและความเหมาะสมในขณะนั้นซึ่งในการศึกษาครั้งนี้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการวัดด้วยแบบสอบถาม โดยสร้างเป็น

สเกล 5 สเกลเนื่องจากเป็นวิธีการวัดที่มีความคล่องตัว ขจัดความลำเอียงในการสัมภาษณ์และการให้คะแนนขจัดความยุ่งยาก ซับซ้อนในการสอบ

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้แบบวัดพฤติกรรมเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อพัฒนา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยให้จัดลำดับความสำคัญ 5 ลำดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุดเป็นต้น

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความตระหนัก

2.2.1 ความหมายของความตระหนัก

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2521, น. 24) ได้ให้ความหมายของ “ความตระหนัก” ไว้ว่า ความรู้ตัวอยู่แล้ว คือการที่รู้อยู่ว่าสิ่งนี้มีอยู่หรือเป็นอยู่ แต่ไม่รู้อย่างละเอียดดั่งแท้ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2523, น. 133) กล่าวถึง “ความตระหนัก” ไว้ว่าเป็นพฤติกรรมขั้นต่ำสุดทางด้านความรู้ (Cognitive Domain) แต่ความตระหนักนั้นไม่ได้เกี่ยวกับความจำ หรือความสามารถระลึกได้ ความตระหนัก หมายถึง ความสามารถนึกคิด ความรู้สึกที่เกิดขึ้นในสภาวะจิตใจ

ราชบัณฑิตยสถาน (2545, น. 428) ให้ความหมายของคำว่าตระหนักไว้ว่า รู้ประจักษ์ชัด รู้ชัดแจ้ง

กุลวดี ราชภัคดี (2545, น. 38) กล่าวถึงความตระหนักว่า หมายถึงภาวะการที่บุคคลเกิดความรูสึกนึกคิด ความคิดเห็นหรือประสบการณ์จากเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง เป็นภาวะที่บุคคลเข้าใจและประเมินสถานการณ์ที่เกี่ยวกับตนเองได้ โดยเกิดจากสภาวะจิตที่ยอมรับถึงภาวะการหรือความโน้มเอียงที่จะเลือกพฤติกรรม และปฏิบัติตนเพื่อแสดงต่อปัญหาหรือเหตุการณ์หนึ่งที่ได้ประสบ

อนุสรณ์ กาลดิษฐ์ (2548, น. 51) กล่าวถึงความตระหนักว่า หมายถึงความสำนึกซึ่งบุคคลเคยมีการรับรู้ หรือเคยมีความรู้มาก่อน เมื่อมีสิ่งเร้ามากระตุ้นจึงเกิดความสำนึกหรือความตระหนักขึ้น ความตระหนักมีความหมายเหมือนกับความสำนึก เป็นสภาวะทางจิตใจที่เกี่ยวข้องกับความรูสึก ความคิดความปรารถนาต่าง ๆ อันเกิดจากความรู้และความสำนึกต่าง ๆ มาแล้ว โดยมีการประเมินค่าและตระหนักถึงความสำคัญของตนที่มีต่อสิ่งนั้น

กุลวดี สุธล้า (2550) กล่าวว่า ความตระหนักหมายถึงการแสดงออกซึ่งความรู้สึก ความเห็นความสำนึก เป็นภาวะที่บุคคลเข้าใจและประเมินสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับตนเองได้ โดยอาศัยระยะเวลา เหตุการณ์ ประสบการณ์ หรือสภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยทำให้คนเกิดความตระหนัก

เดวิด อาร์ แครชโวล และคณะ (ม.ป.ป. อ้างถึงใน อุทุมพร ทองอุทัย, 2523, น. 99) กล่าวว่า “ความตระหนัก” หมายถึง ความรู้สึกไวต่อการมีอยู่ของปรากฏการณ์บางอย่าง และของสิ่งเร้าบางอย่างซึ่งเราต้องการจะรับรู้

อิเซนค์ และอาร์โนลด์ (ม.ป.ป. อ้างถึงใน ภิญญาภรณ์ เพ็ญภินันท์, 2544, น. 35) ได้อธิบาย “ความตระหนัก” ในแง่จิตวิทยาว่า ความตระหนักเป็นความสัมพันธ์ของความสำนึก (Consciousness) และ เจตคติ (Attitudes) ความตระหนักเป็นภาวะของจิตใจ ซึ่งไม่อาจแยกเป็นความรู้สึกหรือความคิดเพียงอย่างเดียวโดยเด็ดขาด

Bloom, S.B., Thomas, J., and Madaus F.G. (1971, p. 89) กล่าวว่า “ความตระหนัก” คล้ายกับความรู้อย่างที่ ทั้งความรู้และความตระหนักต่างไม่เน้นที่ลักษณะของสิ่งเร้า แต่ความตระหนักต่างจากความรู้ตรงที่ ความตระหนักไม่จำเป็นต้องเน้น ประสบการณ์ หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใด ความตระหนักจะเกิดขึ้นเมื่อมีสิ่งเร้ามาเร้าให้เกิดความตระหนัก

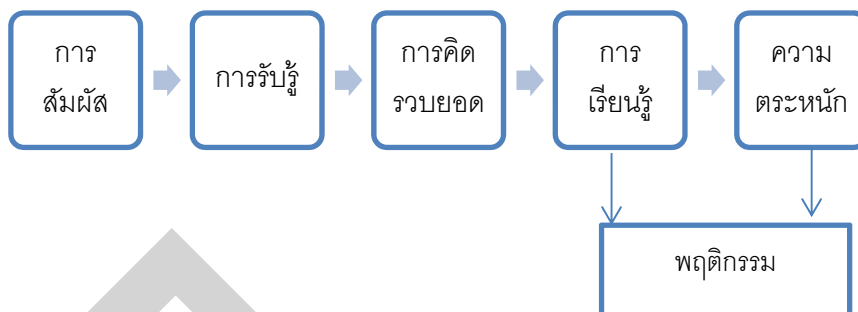
Good, V.C. (1973, p. 34) ได้ให้ความหมายของ “ความตระหนัก” ไว้ว่า การกระทำที่แสดงว่าจำได้ การรับรู้หรือมีความรู้และความตระหนัก มีความหมายเหมือนกับความสำนึก (Consciousness)

Atkin, K.C. (1973, p.78) กล่าวถึง “ความตระหนัก” ไว้อย่างสั้น ๆ ว่าเป็นการกระทำที่เกิดจากความสำนึก

จากแนวคิดของนักวิชาการเกี่ยวกับความตระหนัก สามารถสรุปได้ว่า “ความตระหนัก” หมายถึง การกระทำที่เกิดจากความสำนึก ในด้านแบบแผนพฤติกรรม ซึ่ง เกิดจากทัศนคติที่มีต่อสิ่งเร้าอันได้แก่ บุคคล สถานการณ์ กลุ่มสังคม และสิ่งต่าง ๆ ที่โน้มน้าว หรือที่จะตอบสนองในทางบวกหรือทางลบ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์

2.2.2 กระบวนการเกิดความตระหนัก

Good,C.V.(1973 อ้างถึงใน เอกลักษณ์ ธนเจริญพิศาล,2554) อธิบายว่า กระบวนการเกิด ความตระหนักเป็นผลมาจากกระบวนการทางปัญญา (Cognitive Process) กล่าวคือ เมื่อบุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้า หรือสัมผัสจากสิ่งเร้าแล้วจะเกิดการรับรู้ เมื่อรับรู้ขึ้นไปก็จะเข้าใจในสิ่งเร้า นั้น คือเกิดความคิดรวบยอด และนำไปสู่การเรียนรู้ คือ มีความรู้ในสิ่งนั้น และนำไปสู่การเกิด ความตระหนักในที่สุด ซึ่งความรู้และความตระหนักก็จะนำไปสู่การกระทำหรือการแสดงพฤติกรรมของ บุคคลต่อสิ่งเร้านั้นๆ สรุปได้ดัง ภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 กระบวนการเกิดความตระหนัก

Smith,E.E.,et al.(2003) =ได้อธิบายกระบวนการของความตระหนักไว้ว่า คนที่มีความตระหนักในทัศนคติ/ความคิด มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับทัศนคติ/ความคิดนั้น นอกจากนี้ ความสำนึกของคนจะทำให้เกิดความตระหนักในการตรวจสอบตนเอง รวมถึงควบคุมการเกิดความตระหนักนั้นขึ้นอยู่กับการรับรู้ของแต่ละบุคคล

Blacker.S.W.(1986 อ้างถึงใน อริญา อุบัวทอง.2550) อธิบายว่า ความตระหนักเกิดจากทัศนคติที่มีต่อสิ่งเร้า อัน ได้แก่ บุคคล สถานการณ์ กลุ่มสังคมและสิ่งต่างๆ ที่ โน้มเอียงหรือพร้อมที่จะสนองตอบในทางบวกหรือทางลบ เป็นสิ่งเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ สำหรับองค์ประกอบของการเกิดความตระหนัก ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านการรับรู้ (Cognitive Component) ความรู้หรือความเข้าใจจะเริ่มต้นจากระดับง่าย และมีการพัฒนาขึ้นตามลำดับ
2. องค์ประกอบด้านอารมณ์ด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นความรู้สึกด้านทัศนคติค่านิยม ความตระหนักชอบหรือไม่ชอบ ดีหรือไม่ดี เป็นองค์ประกอบในการประเมินสิ่งเร้าต่างๆ
3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นการแสดงออกทั้งทางวาจาหรือการทำทางที่มีต่อสิ่งเร้า หรือแนวโน้มที่มีบุคคลจะกระทำกับบุคคล สถานการณ์ กลุ่มสังคม

2.2.3 ปัจจัยที่มีผลต่อความตระหนัก

บัณฑิต จุฬาศัย (2528) กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของแต่ละบุคคลไว้ 3 ประการได้แก่

1. ประสบการณ์การรับรู้ที่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ทั้งในอดีตที่ผ่านมาและในชีวิตประจำวัน การรับรู้เรื่องราวใด ๆ ขึ้นอยู่กับความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้น ประสบการณ์ที่ได้พบเห็นจะมีผลกระทบโดยตรง ทำให้เกิดความรับรู้ในระดับต่าง ๆ

2. ความใส่ใจและการให้คุณค่าในเรื่องที่จะรับรู้ ซึ่งแปรเปลี่ยนได้หลายระดับ ตั้งแต่ความจำเป็นความต้องการ ความคาดหวัง ความสนใจ และอารมณ์

3. ลักษณะรูปแบบของเรื่องที่จะรับรู้ นอกจากการรับรู้ของบุคคลจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์ความเอาใจใส่ และการให้คุณค่าในเรื่องที่จะรับรู้และยังขึ้นอยู่กับรูปแบบของสิ่งหรือเรื่องที่จะรับรู้เนื่องจากความตระหนักของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับความรู้ของบุคคลนั้น ๆ

ทงศักดิ์ ประสภกิตติคุณ (2534, น. 22 – 23) ได้สรุปเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักสรุปไว้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อความตระหนักคือ

1. ประสบการณ์ที่มีต่อการรับรู้
2. ความเคยชินต่อสภาพแวดล้อม จะมีผลทำให้บุคคลตระหนักหรือไม่ตระหนักต่อสิ่งที่เกิดขึ้น
3. การเอาใจใส่และการให้คุณค่า ถ้ามนุษย์ใส่ใจในเรื่องใดมากก็就会有ความตระหนักในเรื่องนั้นมากขึ้น
4. ลักษณะและรูปแบบของสิ่งเร้า ถ้าสิ่งเร้านั้นสามารถทำให้ผู้พบเห็นเกิดความสนใจ ย่อมทำให้ผู้พบเห็นเกิดการรับรู้และการตระหนักมากขึ้น
5. ระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้ ถ้ามนุษย์ได้รับการรับรู้บ่อยครั้งหรือนานเท่าไรจะทำให้มีโอกาสเกิดความตระหนักมากขึ้นเท่านั้น

2.3 จรรยาบรรณวิชาชีพครู

2.3.1 ความหมายของจรรยาบรรณครู

ราชบัณฑิตยสถาน (2525, น. 212-213) อธิบายว่า “จรรยา” เป็นคำนาม หมายถึง ความประพฤติ กิริยาที่ควรปฏิบัติในหมู่คณะ เช่น จรรยาแพทย์ จรรยาครู เป็นต้น “จรรยา” นิยมใช้ในทางที่ดี หากใช้คำว่า “ไม่มีจรรยา” หมายความว่า ไม่มีความประพฤติ ที่ดี ส่วนคำว่า “จรรยาบรรณ” หมายถึง ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพการ งานแต่ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียงและฐานะของสมาชิก ซึ่งอาจเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ก็ได้

ไกรนุช ศิริพูล (2531, น. 113) กล่าวว่า จรรยาบรรณของครู คือหนังสือหรือเอกสารที่วางด้วยกิริยาที่ควรประพฤติปฏิบัติ

ยนต์ ชุ่มจิต (2541, น. 197) กล่าวว่า จรรยาบรรณของครู หมายถึง ประมวลความประพฤติ หรือกิริยาอาการที่ผู้ประกอบวิชาชีพครูควรปฏิบัติ เพื่อรักษาส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงและฐานะ ของความเป็นครู

2.3.2 พฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู

ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2556 (สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา, น.2556) ได้แบ่งพฤติกรรมออก เป็น 5 ส่วนดังนี้

2.3.2.1 จรรยาบรรณต่อตนเอง

ครูต้องมีวินัยในตนเอง พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิชาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ โดยต้องประพฤติและละเว้นการประพฤติตามแบบแผนพฤติกรรม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

พฤติกรรมที่พึงประสงค์

1. ประพฤติตนเหมาะสมกับสถานภาพและเป็นแบบอย่างที่ดี
2. ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตตามประเพณี และวัฒนธรรมไทย
3. ปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จอย่างมีคุณภาพ ตามเป้าหมายที่กำหนด

กำหนด

4. ศึกษา หาความรู้ วางแผนพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และสะสมผลงานอย่างสม่ำเสมอ
5. ค้นคว้า แสวงหา และนำเทคนิคด้านวิชาชีพที่พัฒนาและก้าวหน้าเป็นที่ยอมรับมาใช้ แก่ศิษย์และผู้รับบริการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่พึงประสงค์

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

1. เกี่ยวข้องกับอบายมุขหรือเสพสิ่งเสพติดจนขาดสติหรือแสดงกิริยาไม่สุภาพเป็นที่น่ารังเกียจในสังคม

2. ประพฤติผิดทางชู้สาวหรือมีพฤติกรรมล่วงละเมิดทางเพศ

3. ขาดความรับผิดชอบ ความกระตือรือร้น ความเอาใจใส่ จนเกิดความเสียหายในการปฏิบัติงานตามหน้าที่

4. ไม่รับรู้หรือไม่แสวงหาความรู้ใหม่ๆ ในการจัดการเรียนรู้ และการปฏิบัติหน้าที่

5. ขัดขวางการพัฒนาองค์กรจนเกิดผลเสียหาย

2.3.2.2 จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

ครูต้องรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ โดยต้องประพฤติและละเว้นการประพฤติตามแบบแผนพฤติกรรม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

พฤติกรรมที่พึงประสงค์

1. แสดงความชื่นชมและศรัทธาในคุณค่าของวิชาชีพ

2. รักษาชื่อเสียงและปกป้องศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ

3. ยกย่องและเชิดชูเกียรติผู้มีผลงานในวิชาชีพให้สาธารณชนรับรู้

4. อุทิศตนเพื่อความก้าวหน้าของวิชาชีพ

5. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริตตามกฎหมาย ระเบียบ และแบบแผนของทางราชการ

6. เลือกใช้หลักวิชาที่ถูกต้อง สร้างสรรค์เทคนิค วิธีการใหม่ๆ เพื่อพัฒนาวิชาชีพ

7. ใช้องค์ความรู้หลากหลายในการปฏิบัติหน้าที่ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสมาชิกในองค์กร

8. เข้าร่วมกิจกรรมของวิชาชีพหรือองค์กรวิชาชีพอย่างสร้างสรรค์

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

1. ไม่แสดงความภาคภูมิใจในการประกอบวิชาชีพ

2. คูหมิ่น เหยียดหยาม ให้ร้ายผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ศาสน์ในวิชาชีพ หรือองค์กรวิชาชีพ

3. ประกอบการทำงานอื่นที่ไม่เหมาะสมกับการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา

4. ไม่ซื่อสัตย์สุจริต ไม่รับผิดชอบ หรือไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ หรือแบบแผนของทางราชการจนก่อให้เกิดความเสียหาย

5. คัดลอกหรือนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

6. ใช้หลักวิชาการที่ไม่ถูกต้องในการปฏิบัติวิชาชีพ ส่งผลให้ศิษย์หรือผู้รับบริการเกิดความเสียหาย

7. ใช้ความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพ หรืออาศัยองค์ความรู้วิชาชีพแสวงหาประโยชน์เพื่อตนเอง หรือผู้อื่นโดยมิชอบ

2.3.2.3 จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ

ครูต้องรัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์ และผู้รับบริการตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอหน้า ครูต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และนิสัย ที่ถูกต้องดีงามแก่ศิษย์และผู้รับบริการตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ ครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์และผู้รับบริการ และครูต้องให้บริการด้วยความจริงใจและเสมอภาค โดยไม่เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ โดยต้องประพฤติและละเว้นการประพฤติตามแบบแผนพฤติกรรม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

พฤติกรรมที่พึงประสงค์

1. ให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือศิษย์และผู้รับบริการด้วยความเมตตากรุณาอย่างเต็มกำลังความสามารถและเสมอภาค

2. สนับสนุนการดำเนินงานเพื่อปกป้องสิทธิเด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส

3. ตั้งใจ เสียสละ และอุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้ศิษย์และผู้รับบริการได้รับการพัฒนาตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของแต่ละบุคคล

4. ส่งเสริมให้ศิษย์และผู้รับบริการสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากสื่ออุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้อย่างหลากหลาย

5. ให้ศิษย์และผู้รับบริการ มีส่วนร่วมวางแผนการเรียนรู้ และเลือกวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมกับตนเอง

6. เสริมสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ศิษย์และผู้รับบริการด้วยการรับฟังความคิดเห็นยกย่อง ชมเชย และให้กำลังใจอย่างกัลยาณมิตร

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

1. ลงโทษศิษย์อย่างไม่เหมาะสม

2. ไม่ใส่ใจหรือไม่รับรู้ปัญหาของศิษย์หรือผู้รับบริการ จนเกิดผลเสียหายต่อศิษย์หรือผู้รับบริการ

3. ดูหมิ่นเหยียดหยามศิษย์หรือผู้รับบริการ

4. เปิดเผยความลับของศิษย์หรือผู้รับบริการ เป็นผลให้ได้รับความอับอายหรือเสื่อมเสียชื่อเสียง

5. จูงใจ โน้มน้าว ยุยงส่งเสริมให้ศิษย์หรือผู้รับบริการปฏิบัติขัดต่อศีลธรรมหรือกฎระเบียบ

6. ชักชวน ใช้อ้าง วานศิษย์หรือผู้รับบริการให้จัดซื้อ จัดหาสิ่งเสพติด หรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับอบายมุข

7. เรียกร้องผลตอบแทนจากศิษย์หรือผู้รับบริการในงานตามหน้าที่ที่ต้องให้บริการ

2.3.2.4 จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ

ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์ โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรมสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ โดยพึงประพฤติและละเว้นการประพฤติตามแบบแผนพฤติกรรมดังตัวอย่างต่อไปนี้

พฤติกรรมที่พึงประสงค์

1. เสียสละ เอื้ออาทร และให้ความช่วยเหลือผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ
2. มีความรัก ความสามัคคี และร่วมใจกันผนึกกำลังในการพัฒนาการศึกษา

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

1. ปิดบังข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติงาน จนทำให้เกิดความเสียหายต่องานหรือผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ

2. ปฏิเสธความรับผิดชอบ โดยตำหนิ ใ้ร้ายผู้อื่นในความบกพร่องที่เกิดขึ้น

3. สร้างกลุ่มอิทธิพลภายในองค์กรหรือกลั่นแกล้งผู้ร่วมประกอบวิชาชีพให้เกิดความเสียหาย

4. เจตนาให้ข้อมูลเท็จทำให้เกิดความเข้าใจผิดหรือเกิดความเสียหายต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ

5. วิพากษ์ วิจารณ์ผู้ร่วมประกอบวิชาชีพในเรื่องที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือแตกความสามัคคี

2.3.2.5 จรรยาบรรณต่อสังคม

ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อม รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยพึงประพฤติและละเว้นการประพฤติตามแบบแผนพฤติกรรม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

พฤติกรรมที่พึงประสงค์

1. ยึดมั่น สนับสนุน และส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
2. นำภูมิปัญญาท้องถิ่นและศิลปวัฒนธรรมมาเป็นปัจจัยในการจัดการศึกษาให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
3. จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ศิษย์เกิดการเรียนรู้และสามารถดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
4. เป็นผู้นำในการวางแผนและดำเนินการเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมพัฒนาเศรษฐกิจภูมิปัญญาท้องถิ่น และศิลปวัฒนธรรม

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

1. ไม่ให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนกิจกรรมของชุมชนที่จัดเพื่อประโยชน์ต่อการศึกษา ทั้งทางตรงหรือทางอ้อม
 2. ไม่แสดงความเป็นผู้นำในการอนุรักษ์หรือพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม วิทยาศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาหรือสิ่งแวดล้อม
 3. ไม่ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการอนุรักษ์หรือพัฒนาสิ่งแวดล้อม
 4. ปฏิบัติตนเป็นปฏิปักษ์ต่อวัฒนธรรมอันดีงามของชุมชนหรือสังคม
- จากที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่าจรรยาบรรณวิชาชีพครู เป็นแนวทางหรือข้อกำหนดที่ครูพึงปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วย 1)จรรยาบรรณต่อตนเอง 2) ต่อวิชาชีพ 3) ต่อผู้รับบริการ 4) ต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และ 5) ต่อสังคม

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณามณีโชติ (2541, น.บ.ทศด้อย) ได้ศึกษาระดับพฤติกรรมตามจรรยาบรรณครูของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 2 และเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมตามจรรยาบรรณครูของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 2 โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 2 ปีการศึกษา 2541 จำนวน 346 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที ค่าเอฟ และวิธีการของเซฟเฟ ผลการวิจัย พบว่า 1.พฤติกรรมตามจรรยาบรรณครู ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 2 อยู่ในระดับมาก 2.ครูผู้ชายมีพฤติกรรมตามจรรยาบรรณครูมากกว่าครูผู้หญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3.ครูกลุ่มอายุ

41-60 ปี มีพฤติกรรมตามจรรยาบรรณครูมากกว่าครูกลุ่มอายุ 22-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.ครูที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีพฤติกรรมตามจรรยาบรรณครูมากกว่าครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 5.ครูที่มีตำแหน่งสายบริหารมีพฤติกรรมตามจรรยาบรรณครูมากกว่าครูที่มีตำแหน่งสายผู้สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ6.ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีพฤติกรรมตามจรรยาบรรณครูไม่แตกต่างกัน

พระราชวรานูณี (2541, น.บทคัดย่อ) กล่าวว่า จรรยาบรรณเป็นส่วนย่อยของจริยธรรม จริยธรรม คือหลักแห่งการปฏิบัติที่ดีงาม โดยมีคุณธรรมซึ่งหมายถึงสิ่งที่ดีในจิตใจเป็นสิ่งควบคุมจริยธรรมดังนั้นจริยธรรมและคุณธรรมจึงต้องไปด้วยกัน จรรยาบรรณก็คือจริยธรรมสำหรับวิชาชีพ ซึ่งคนในวิชาชีพนั้น ๆ จะต้องทำแต่วิชาชีพอื่นไม่ต้องทำ

พิบูลย์ กระแสสุข (2542, น.บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การส่งเสริมพฤติกรรมครูตามจรรยาบรรณในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า สภาพพฤติกรรมครูตามจรรยาบรรณที่ปฏิบัติได้มาก ได้แก่ มีความตั้งใจสอนไม่ขาดสอนโดยไม่จำเป็น ตรวจผลงานและโชว์ผลงานของศิษย์ ไม่ลงโทษเกินเหตุ ไม่ใช่แรงงานศิษย์เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ปกติ ติดตามข่าวสารทางด้านวิชาการ ฟังการบรรยายและเข้ารับการอบรม มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสอน ร่วมกิจกรรมขององค์กรวิชาชีพ ช่วยเหลือเพื่อนครูในเรื่องส่วนตัว ร่วมงานกุศล และงานประเพณีทั้งของเพื่อนครูและชุมชน ส่วนพฤติกรรมของครูที่มีการแสดงออกน้อยในเรื่องต่อไปนี้คือ ด้านการสอนคือเรื่องภารกิจกรมเพื่อตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน การแก้ไขข้อบกพร่องของศิษย์ การนัดหมายศิษย์เพื่อการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมเพื่อมุ่งผู้ผลจริง ๆ การประเมินผลเพื่อพัฒนางานและการกำหนดเป้าหมายการสอนที่พัฒนาขึ้น ลักษณะที่กล่าวมาทำให้สรุปได้ว่า ครูยังไม่ทุ่มเทเพื่อการสอนอย่างจริงจัง ขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ในด้านส่วนตัวและเพื่อนร่วมงาน พบว่าครูขาดความสามัคคีพูดต่อเสียดนินทา ไม่เปลี่ยนพฤติกรรมการสอนให้ทันต่อวิชาการ ขาดการวางแผนเพื่อพัฒนาตน ไม่นิยมศึกษาหาความรู้จากเอกสารตำรา มีปัญหาการยอมรับผลงานทางวิชาการ และไม่ประชาสัมพันธ์ผลงานของเพื่อนครู ของตนเองขององค์กรวิชาชีพ ในด้านการเป็นผู้นำในการอนุรักษ์ พัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรม พบว่า ครูมีพฤติกรรมสอดคล้องกับจรรยาบรรณน้อย อุปสรรคปัญหาของการส่งเสริมพฤติกรรมตามจรรยาบรรณที่พบคือ ครูขาดแรงจูงใจ ปัญหาความพร้อมของโรงเรียนและของครู ครูมีปัญหาส่วนตัวเรื่องหนี้สิน ปัญหาการขาดความสามัคคีไม่พัฒนาตนเอง และมีครูส่วนหนึ่งที่ไม่ศรัทธาต่อวิชาชีพครู ฯลฯ สำหรับแนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมพบว่า ผู้บริหารเป็นผู้ที่บทบาทสำคัญที่ต้องปฏิบัติเป็น

แบบอย่างที่ดีก่อนและวิธีการส่งเสริมพฤติกรรมในข้อใดข้อหนึ่งสามารถส่งผลสืบเนื่องไปอีกข้อหนึ่งได้ด้วย ผู้บริหารจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจและเลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับบุคคล สถานการณ์และความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

เอื้อ ทรวงโพธิ์ (2545, น. บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการเสริมสร้างและพัฒนาจรรยาบรรณครูในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทในการเสริมสร้างและพัฒนาจรรยาบรรณครูในทุกข้อในระดับมาก ($\bar{x} = 4.16, S.D. = 0.45$) โดยมีบทบาทในการเสริมสร้างและพัฒนาจรรยาบรรณครูข้อ 4 ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์ มากเป็นอันดับสูงสุด ($\bar{x} = 4.32, S.D. = 0.49$) ข้อ 7 ครูย่อมรักและศรัทธาในวิชาชีพครูและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพครู เป็นลำดับรองลงมา ($\bar{x} = 4.292, S.D. = 0.52$) และ ข้อ 1 ครูต้องรักและเมตตาศิษย์ โดยให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอหน้า เป็นลำดับสุดท้าย ($\bar{x} = 3.95, S.D. = 0.56$)

น้ำฝน ปลักปลา (2546, น.บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องแนวทางการส่งเสริมการปฏิบัติตนของครูตามจรรยาบรรณครูตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจังหวัดเชียงรายพบว่าผู้บริหารควรเป็นตัวอย่างที่ดีในการแสดงความรักความเมตตาต่อครูและนักเรียน โดยปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอในเรื่องการช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนเป็นผู้นำที่เข้มแข็งให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครูการเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการกิจกรรมของชุมชนและผู้บริหารมีการนิเทศหรือสังเกตพฤติกรรมครูอย่างสม่ำเสมอหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเอง ผู้บริหารสถานศึกษาย่อมมีบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างจากข้าราชการครูทั่วไปเพราะต้องดูแลบริหารจัดการองค์กร ทั้งด้านงานบริหารทั่วไป งานบริหารงบประมาณ งานวิชาการ งานบริหารบุคลากร ความรับผิดชอบสูงกว่า ผู้บริหารสถานศึกษาจะมองในภาพรวมทั้งองค์กร

นิพนธ์ แสนนางชน (2548, น.บทคัดย่อ) พบว่าประสบการณ์ในการทำงานมีผลต่อการปฏิบัติตามจรรยาบรรณครู ผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างครูเก่าและครูใหม่ เนื่องจากว่าครูที่มีประสบการณ์ทำงานมากจะมีความรู้ และความเข้าใจในระเบียบ ข้อบังคับตามจรรยาบรรณวิชาชีพ รวมทั้งจิตวิญญาณในความเป็นครูมากกว่าครูรุ่นใหม่ จึงส่งผลให้มีเหตุผลในเชิงจริยธรรมที่สูงในการดำเนินงานและการดำเนินชีวิต สูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ทำงานน้อย

เกรียงศักดิ์ ชินกะธรรม (2550, น. บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548 ของข้าราชการครู สังกัดศูนย์พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาพะลานกองโพนศูนย์ที่ 16 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

อุบลราชธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการครูเพศชายมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548 ของข้าราชการครู สังกัดศูนย์พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาพะลานกองโพน ศูนย์ที่ 16 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 โดยภาพรวมและด้านมาตรฐานการปฏิบัติงานและด้านมาตรฐานการปฏิบัติตนสูงกว่าข้าราชการเพศหญิง ส่วนด้านมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพข้าราชการครู เพศหญิงมีความคิดเห็นสูงกว่าข้าราชการครูเพศชาย

สุวรรณิ หาญกล้า (2550, น. บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของครูกับการปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครู สำนักงานอาชีวศึกษามหาสารคาม” (มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาคุณลักษณะของครูสำนักงานอาชีวศึกษามหาสารคาม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาใน 2 ด้าน คือ ด้านความรู้ความสามารถ และด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) เพื่อศึกษาการปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูสำนักงานอาชีวศึกษามหาสารคาม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ใน 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาตนเองด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ และด้านการเป็นผู้นำในการพัฒนาวิชาชีพครู 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของครูกับการปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครู สำนักงานอาชีวศึกษามหาสารคาม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนใน 10 สถานศึกษา สำนักงานอาชีวศึกษามหาสารคาม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในปีการศึกษา 2549 จำนวน 237 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งแบบสอบถามคุณลักษณะของครูมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96 และการปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1 คุณลักษณะของครูสำนักงานอาชีวศึกษามหาสารคาม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาตามระดับที่มีหรือที่เป็นจริงโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทั้ง 2 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านคุณธรรมจริยธรรมและด้านความรู้ ความสามารถ 2. การปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครู ของข้าราชการครูสำนักงานอาชีวศึกษามหาสารคาม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีระดับการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาตนเอง และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ ส่วนด้านการเป็นผู้นำในการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่ในระดับปานกลาง 3.

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของครูกับการปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครู สำ นักงานอาชีวศึกษามหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่ามีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นุชรินทร์ สุวรรณชาติ (2550, น. บทคัดย่อ) การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของจรรยาบรรณของครูใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ และศึกษาความแตกต่างของจรรยาบรรณตามตัวแปรเพศ อายุ ระดับสถานศึกษา ตำแหน่งและประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ ได้แก่ยะลา ปัตตานี นราธิวาส จำนวน 600 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธี HSD ของทูกีย์ ผลการวิจัยพบองค์ประกอบ 10 องค์ประกอบ คือ ความสัมพันธ์กับชุมชน การอุทิศตนให้แก่ศิษย์ การรักษาความลับและไม่ทำให้ผู้อื่นเสียหาย ความซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพครู การส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมในท้องถิ่น การสนับสนุนเพื่อให้ศิษย์พัฒนาตนเอง การพัฒนาตนเอง การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ การดำรงชีวิตอย่างพอเพียง และการศรัทธาในวิชาชีพครู จรรยาบรรณของข้าราชการครูใน 3 จังหวัดชายแดนใต้โดยรวมอยู่ในระดับดี ครูเพศหญิงมีจรรยาบรรณมากกว่าครูเพศชายในองค์ประกอบการอุทิศตนให้แก่ศิษย์และองค์ประกอบการสนับสนุนเพื่อให้ศิษย์พัฒนาตนเอง ครูที่มีตำแหน่งสายบริหารมีจรรยาบรรณครูสูงกว่าครูที่มีตำแหน่งสายผู้สอนในองค์ประกอบความสัมพันธ์กับชุมชนและการศรัทธาในวิชาชีพครูและการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ ครูที่มีอายุ ระดับสถานศึกษาและประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีจรรยาบรรณครูไม่แตกต่างกัน

เทอดไท คงงาม (2551, น. บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู พ.ศ. 2548 ของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการครูที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู พ.ศ. 2548 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 4. ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู พ.ศ. 2548 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการและต่อสังคม

พินิจ นารถ ลำดวน (2552, น. บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครูกับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 พบว่า ครู โรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 รับรู้การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับ คือ ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ด้านจรรยาบรรณต่อสังคมด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ และด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ

นิตยา กัณณิกากรณ์ (2553, น.บ.ทศด้อย) ได้ศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อการพัฒนาตนเองตามจรรยาบรรณวิชาชีพของข้าราชการครูสังกัดกรุงเทพมหานคร. ผลการศึกษาพบว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรปัจจัย ได้แก่ การรับรู้ในความสามารถของตนเอง ความทะเยอทะยาน เจตคติต่ออาชีพครู และการสนับสนุนของผู้บริหารสถานศึกษา กับ การพัฒนาตนเองตามแนวจรรยาบรรณวิชาชีพครู ทั้ง 3 ด้านพบว่าตัวแปรการรับรู้ในความสามารถของตนเอง ส่งผลต่อการพัฒนาตนเองตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ในด้านวิชาชีพ ด้านวิสัยทัศน์ และด้านบุคลิกภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรความทะเยอทะยาน และตัวแปรการสนับสนุนของผู้บริหารสถานศึกษา ส่งผลต่อการพัฒนาตนเองตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ในด้านวิชาชีพ และด้านวิสัยทัศน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรเจตคติต่ออาชีพครู ส่งผลต่อการพัฒนาตนเองตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ในด้านวิสัยทัศน์ และด้านบุคลิกภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปนัดดา วัฒน (2554, น.บ.ทศด้อย) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า ครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าเฉลี่ยของเงินเดือนและผลประโยชน์เกื้อกูล และความรู้เรื่องจรรยาบรรณวิชาชีพอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้รับอิทธิพลโดยรวมเชิงบวกจากความรู้เรื่องจรรยาบรรณวิชาชีพมากที่สุด รองลงมาคือเจตคติต่อวิชาชีพแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน นโยบายและการบริหารงาน ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในหน่วยงาน เงินเดือนและผลประโยชน์เกื้อกูล สภาพแวดล้อมในการทำงาน ความรู้ที่มั่นคงในหน่วยงาน และประสบการณ์ในการทำงานตามลำดับ เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรง พบว่าการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้รับอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจากความรู้เรื่องจรรยาบรรณวิชาชีพมากที่สุด รองลงมาคือเจตคติต่อวิชาชีพ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในหน่วยงาน และแรงจูงใจในการปฏิบัติงานตามลำดับ และเมื่อพิจารณาอิทธิพลทางอ้อม พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมสูงสุดต่อการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ อิทธิพลของนโยบายและการบริหารงาน ส่งผ่านไปยังเงินเดือนและผลประโยชน์เกื้อกูล ส่งผ่านไปยังความพึงพอใจใน

การปฏิบัติงาน ส่งผ่านไปยังแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ส่งผ่านไปยังเจตคติต่อวิชาชีพ ส่งผ่านไปยังความรู้เรื่องจรรยาบรรณวิชาชีพและส่งผ่านไปยังการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

ณัฐ จันทร์หนูหงส์ (2554, น.บ.ทศด้อย) ได้การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียน 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียน และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการปลูกฝังและพัฒนาจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสีกัน (วัฒนานันท์อุปถัมภ์) เขตดอนเมืองกรุงเทพมหานครดำเนินการวิจัยโดยวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร จำนวน 340 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ตัวแปรทางเดียวและเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยของ LSD' Methodผลการวิจัยพบว่า 1).นักเรียนผู้ที่มีระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก($\bar{x} = 3.68$)เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน คือ ด้านความมีระเบียบวินัย และด้านความรับผิดชอบ 2).นักเรียนที่มีเพศและอายุต่างกัน มีผลต่อการพัฒนาทางจริยธรรมไม่แตกต่างกันส่วนนักเรียนที่มีระดับการศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการพัฒนาทางจริยธรรมที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาจริยธรรมกับโรงเรียนของนักเรียนที่ต่างกัน มีผลต่อการพัฒนาทางจริยธรรมที่ไม่แตกต่างกันนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการเข้าค่ายคุณธรรมพัฒนาจิตกับโรงเรียนของนักเรียนที่ต่างกัน มีผลต่อการพัฒนาทางจริยธรรมที่แตกต่างกัน และนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนของนักเรียนที่ต่างกัน มีผลต่อการพัฒนาทางจริยธรรมที่ไม่แตกต่างกัน3. ข้อเสนอแนะแนวทางการปลูกฝัง และพัฒนาจริยธรรมของนักเรียน พบว่าส่วนใหญ่ที่นักเรียนต้องการคือ ต้องการให้ลดกฎระเบียบลง รองลงมาคือการคัดเลือกเด็กมาอยู่ห้อง 1 ควรคู่นิสัยและพฤติกรรม ต้องการให้ครูจัดกิจกรรมเล่นกีฬา และต้องการให้มีงานโรงเรียนมากขึ้นเป็นต้น ตามลำดับ

พระครูปลัดไทรทอง สุขุมโม (2555, น.บ.ทศด้อย) ได้ศึกษาเรื่องคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาคุณลักษณะ ของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู 2) เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู จำแนกตามปัจจัยพื้นฐาน 3) เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดสมุทรปราการ โดยกลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้บริหารและครูสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาใน

เขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 170 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปรปรวนทางเดียว ผลการศึกษาความคิดเห็นผู้บริหารและครูตามคุณลักษณะจรรยาบรรณวิชาชีพครู : กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ทั้ง 3 โรงเรียน โดยภาพรวมทั้งหมด 9 ด้าน อยู่ในระดับมาก และพิจารณารายด้านเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารและครูมีความต้องอบรมสั่งสอน ผักผ่อน สร้างเสริมความรู้ให้กับตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด ครูมีความรักและเมตตาศิษย์ครูไม่กระทำตนเป็นปฏิบัติยกต่อความเจริญต่อวิชาชีพตนเอง ครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ มีการพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ คอยช่วยเหลือเกื้อกูลเพื่อนครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์ สามัคคี อยู่ในระดับมาก ตามลำดับผลการเปรียบเทียบข้อมูลความคิดเห็นผู้บริหารและครูตามคุณลักษณะตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ทั้ง 3 โรงเรียน โดยภาพรวมทั้ง 9 ด้าน จำแนกตามปัจจัยพื้นฐานทั่วไปของผู้บริหารและครู โดยเพศ อายุ ตำแหน่งหน้าที่ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานของผู้บริหารและครู โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการต่างมีความเห็นที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ข้อเสนอแนะแนวทางทั้ง 9 ด้าน โดยภาพรวม พบว่า ครูต้องอบรมสั่งสอน ผักผ่อน สร้างเสริมความรู้ให้ศิษย์ในโรงเรียนให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติตามกฎและวินัยของโรงเรียนมากกว่านี้ และต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ ครูบางท่านทำตนเป็นปฏิบัติยกต่อความเจริญต่อตนเอง ชอบแสวงหาประโยชน์อันมิชอบ ไม่มีจรรยาบรรณในวิชาชีพของตนเองและส่งเสริมครูให้มีศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรม

วิรัชวรรณ รัตน์ และ โกสุม สายใจ (2555, น.บ.ทศด้อย) ได้ศึกษาระดับคุณลักษณะผู้นำเชิงจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ เปรียบเทียบ คุณลักษณะผู้นำเชิงจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครูจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง คุณลักษณะผู้นำเชิงจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครูของคณาจารย์ระดับอุดมศึกษาเครือข่ายวิชาการเบญจมมิตรและเครือข่ายวิจัยประชาชื่นกลุ่มตัวอย่างเป็นคณาจารย์ระดับอุดมศึกษา ในสถาบันการศึกษาเอกชน เครือข่ายทางวิชาการเบญจมมิตร และเครือข่ายวิจัยประชาชื่น จำนวน 336 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ การแจกแจงความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) การเปรียบเทียบรายคู่ตามวิธีของฟิชเชอร์ (Fisher's least significant difference : LSD) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามวิธีของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ผลการวิจัย พบว่า 1)ระดับคุณลักษณะผู้นำเชิงจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครูของคณาจารย์ระดับอุดมศึกษาเครือข่ายวิชาการเบญจมมิตร และเครือข่ายวิจัยประชาชื่น พบว่า คุณลักษณะผู้นำเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.02$) ทั้งใน

ภาพรวมและรายด้าน และจรรยาบรรณวิชาชีพครูอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$) ทั้งภาพรวมและรายด้าน) การเปรียบเทียบคุณลักษณะผู้นำเชิงจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู ของคณาจารย์ระดับอุดมศึกษาเครือข่ายวิชาการเบญจมิตร และเครือข่ายวิจัยประชาชื่น พบว่า 2.1 คุณลักษณะผู้นำเชิงจริยธรรมของอาจารย์ จำแนกตามสังกัดสถาบัน กลุ่มสาขาวิชา ประสบการณ์การสอน และประสบการณ์การบริหารงานจัดกิจกรรมให้แก่นักศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านวุฒิการศึกษา ไม่พบความแตกต่าง 2.2 จรรยาบรรณวิชาชีพครู จำแนกตามสังกัดสถาบัน ประสบการณ์การสอน และประสบการณ์การบริหารงานจัดกิจกรรมให้แก่ นักศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกตามกลุ่มสาขา และวุฒิ การศึกษา ไม่พบความแตกต่าง 3) การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้นำเชิงจริยธรรมกับจรรยาบรรณวิชาชีพครู พบว่าคุณลักษณะผู้นำเชิงจริยธรรมกับจรรยาบรรณวิชาชีพครูของคณาจารย์สถาบันการศึกษาเอกชนเครือข่ายทางวิชาการเบญจมิตร และเครือข่ายวิจัยประชาชื่น มีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวกและอยู่ในระดับสูง ($r = .698$)

ธัญลักษณ์ รุจิภักดิ์ และเอมมา อาสนจินดา (2557, น.บ.ทศด้อย) ได้ศึกษาเรื่องการรับรู้ และเจตคติต่อแนวทางการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมวิชาชีพครูวิจัยเชิงปริมาณนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ เจตคติในการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ รวมทั้งพฤติกรรมเชิงจริยธรรมวิชาชีพครู จำแนกตามเพศและประสบการณ์ทำงาน และศึกษาปัจจัยด้านการรับรู้ และเจตคติในการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมวิชาชีพครู กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาได้แก่ครูระดับปฏิบัติการทั้งหมด 1,017 คน จาก 26 โรงเรียนทั่วประเทศ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบผสมผสานระหว่างการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มและการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในการสำรวจพฤติกรรมเชิงจริยธรรมวิชาชีพครู ผลการศึกษาพบว่าครูในระดับปฏิบัติการได้รับความรู้ด้านประมวลจริยธรรมวิชาชีพจากหน่วยงานทั้งในและนอกสถานศึกษา แต่ก็มีครูบางกลุ่มที่ไม่มีความรู้ในเรื่องประมวลจริยธรรมวิชาชีพ ในเรื่องเจตคติต่อ การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพทั้งห้าด้าน พบว่ามีระดับเจตคติอยู่ในระดับมาก ครูเพศหญิงมีเจตคติ ต่อจรรยาบรรณต่อตนเอง จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ และจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการมากกว่าครูเพศชายนอกจากนี้ครูที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 10 ปีมีระดับเจตคติต่อจรรยาบรรณวิชาชีพน้อยกว่าครูที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า ผลการศึกษาพบว่าเจตคติต่อแนวทางการปฏิบัติตามจริยธรรมวิชาชีพทั้ง 5 ด้านมีอิทธิพลต่อระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมวิชาชีพครู ส่วนปัจจัยด้านการรับรู้ในประมวลจริยธรรมวิชาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมวิชาชีพ ข้อเสนอแนะจากการศึกษาคือ สถานศึกษา

หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรที่จะส่งเสริมความรู้ด้านจริยธรรมวิชาชีพ รวมทั้งสร้างความตระหนักต่อการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

Harpit (1989 , p. 2518) ได้ศึกษาผลกระทบของโครงการบัณฑิตความก้าวหน้าในวิชาชีพครูในโรงเรียนของมลรัฐมิสซูรี ในทุกส่วนของโครงการพบว่า มีส่วนในการกระตุ้นความก้าวหน้าส่วนตัว แต่ไม่ได้พัฒนาในเรื่องการสอน ผู้สอนทั้งหลายยังต้องการให้ขยายโครงการนี้ต่อไปใน โรงเรียนต่างๆ ในรัฐมิสซูรีเพื่อความสำเร็จของโครงการ

กวิน (Gwin. 1989 , p. 1366 A) ได้ศึกษาบุคลิกภาพที่ดีของครูในโรงเรียนราษฎร์ในเขตรัฐอินดีแอนาตอนใต้ จำนวน 412 คน โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของเพอร์ดูว์ (PurdueTeacher Opinion) เกี่ยวกับลักษณะความมีจริยธรรมของครู พบว่า ครูที่สอนในเขตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี มีจริยธรรมสูงกว่าครูที่สอนในเขตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ครูที่สอนในคณะวิชาที่มีนักเรียนหญิงอยู่เป็นจำนวนมากมีจริยธรรมสูงกว่าครูที่สอนในคณะวิชาที่มีนักเรียนอยู่น้อย และครูหญิงมีจริยธรรมสูงกว่าครูชาย

Hankin (1991, p. 3044-A) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง เกณฑ์ที่คณะกรรมการศึกษาของกรุงนิวยอร์ก ใช้ในการตัดสินความสามารถของครูเพื่อทำสัญญาจ้างครู จากปี ค.ศ. 1958 ถึง ค.ศ. 1986 โดยศึกษาจากรายงานเกณฑ์การประเมินผลของกรรมการศึกษานิวยอร์ก ซึ่งได้รวบรวมจากวันที่ 2 เมษายน 1958 ถึง 30 มิถุนายน 1986 จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ครูที่มีความสามารถและมีความเหมาะสมที่จะจ้าง ทำการสอนนั้นประกอบด้วย สุขภาพต้องมีความสมบูรณ์แข็งแรง รู้และเข้าใจบทบาทของตนเอง สร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้บริหาร และคณะกรรมการของโรงเรียนรู้จักปรับปรุงและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ และมีความเกี่ยวกับการทดสอบ

เคลเดอรอน (Calderon. 1992 , p. 2512-A) เป็นอีกผู้หนึ่งที่ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูที่สอนได้ดีเยี่ยมในทัศนะของนักเรียน เพื่อนครู และผู้บริหาร โรงเรียนในเขตวิทยาลัยชุมชนลอสแอนเจลิส (Los Angeles Community College District) การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจความคิดเห็น กลุ่มตัวอย่างเลือกจากประชากรในเขตวิทยาลัยชุมชนลอสแอนเจลิสเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคลิกและพฤติกรรมที่สำคัญของครูที่ทำการสอนได้เยี่ยม ผลการศึกษา พบว่า นักเรียน ครู และผู้บริหาร โรงเรียนมีความคิดเห็นตรงกัน โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับคุณภาพหรือคุณลักษณะที่ดี 3 ลักษณะ คือ 1. ลักษณะการสอนที่ดี 2. ลักษณะเกี่ยวกับบุคลิกภาพที่ดี และ 3. ลักษณะเกี่ยวกับอาชีพครู ผลการศึกษาไม่พบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของทั้งสามกลุ่มแต่กลับพบความคิดเห็นที่ตรงกันของประชาชนทั้งสามกลุ่ม

Moswela และ Gobagoba (2014 , , p.199-207) ได้ศึกษาการปฏิบัติตามจริยธรรมของครูฝึกสอนระหว่างการฝึกสอนในประเทศบอตสวานา โดยสอบถามครูฝึกหัดจำนวน 70 คน ผู้

ประสานงานครูฝึกหัดจำนวน 10 คน และอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบอตสวานา จำนวน 10 คน ด้วยวิธีวิจัยเชิงประจักษ์ โดยแบบสอบถามแบบปลายเปิด ผลการวิจัยพบว่า ครูฝึกหัดมีความเข้าใจเรื่องจริยธรรมครูและจรรยาบรรณวิชาชีพครูอยู่ในระดับปานกลาง แต่ไม่ได้นำความรู้ความเข้าใจเหล่านี้ไปใช้ปฏิบัติจริง โดยพบว่าครูฝึกหัดจำนวนหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 65 มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับนักเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างครูฝึกหัดกับนักเรียนในลักษณะนี้เป็นอุปสรรคต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยจะส่งผลเสียต่อนักเรียนหญิงมากที่สุด โดยที่ครูชายจะพัฒนาความสัมพันธ์ทางเพศนี้ไปสู่นักเรียนหญิงมากกว่าที่ครูหญิงจะพัฒนาความสัมพันธ์ดังกล่าวไปสู่นักเรียนชาย ซึ่งพฤติกรรมของครูฝึกสอนเหล่านี้เป็นผลเนื่องมาจากการขาดการบังคับใช้ประมวลจริยธรรมครู (code of ethics) อย่างจริงจัง ส่งผลให้ครูจำนวนหนึ่งละเลยจรรยาบรรณวิชาชีพได้โดยง่าย ผู้วิจัยยังเสนออีกว่าจำเป็นต้องมีประมวลจริยธรรมครูเพื่อปรับปรุงภาพลักษณ์ครูในฐานะอาชีพ และต้องกำหนดให้วิชาจริยศาสตร์เป็นวิชาบังคับให้นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ทุกคนต้องเรียนในสถาบันการผลิตครูทุกแห่งในบอตสวานาด้วย

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน:สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ(Survey Research) ซึ่งมีวิธีการดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 ขั้นตอนในการสร้างและเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 122 โรงเรียน ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวม 1,285 คน แสดงดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากร

จำนวน	โรงเรียน	ขนาดโรงเรียน	จำนวน ข้าราชการครู
1	อนุบาลประจวบคีรีขันธ์	ขนาดใหญ่พิเศษ	63
2	ธนาคารออมสิน	ขนาดใหญ่	53
3	อนุบาลบางสะพาน	ขนาดใหญ่	34

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

จำนวน	โรงเรียน	ขนาดโรงเรียน	จำนวน ข้าราชการครู
4	บางสะพาน	ขนาดใหญ่	32
5	บ้านไชยราช	ขนาดใหญ่	34
6	บ้านทุ่งกะโดน	ขนาดใหญ่	32
7	บ้านทองมงคล	ขนาดกลาง	31
8	บ้านในลือค	ขนาดกลาง	20
9	บ้านวังน้ำเขียว	ขนาดกลาง	27
10	ด่านสิงขร	ขนาดกลาง	8
11	บ้านคลองวาฬ	ขนาดกลาง	16
12	พัฒนาประชานุเคราะห์	ขนาดกลาง	17
13	บ้านห้วยน้ำพุ	ขนาดกลาง	17
14	บ้านท่าฝาง	ขนาดกลาง	10
15	บ้านคอกช้าง	ขนาดกลาง	13
16	อนุบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์(สละชีพ)	ขนาดกลาง	16
17	บ้านบึง	ขนาดกลาง	9
18	บ้านคันกระได	ขนาดกลาง	14
19	บ้านหนองเสือ	ขนาดกลาง	14
20	ไทรรัฐวิทยา 65 (วังไทรดิ่ง)	ขนาดกลาง	11
21	หาดสนุกราษฎร์บำรุง	ขนาดกลาง	20
22	บ้านดอนใจดี	ขนาดกลาง	7
23	บ้านมะเคื่อทอง	ขนาดกลาง	23
24	อนุบาลทับสะแก	ขนาดกลาง	19
25	สมาคมเลขานุการสตรี 2	ขนาดกลาง	14
26	บ้านทุ่งตาแก้ว	ขนาดกลาง	6
27	ประชาพิทักษ์	ขนาดกลาง	10
28	บ้านห้วยยางมิตรภาพที่ 35	ขนาดกลาง	19
29	บ้านอ่างทอง	ขนาดกลาง	11

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

จำนวน	โรงเรียน	ขนาดโรงเรียน	จำนวน ข้าราชการครู
30	บ้านวังยาง	ขนาดกลาง	5
31	วัดหนองหอย	ขนาดกลาง	16
32	บ้านหนองมะค่า	ขนาดกลาง	13
33	บ้านห้วยทรายขาว	ขนาดกลาง	10
34	บ้านดอนสง่า	ขนาดกลาง	12
35	บ้านมรสวบ	ขนาดกลาง	15
36	สมาคมเลขานุการสตรี 1	ขนาดกลาง	17
37	บ้านหนองจันทร์	ขนาดกลาง	8
38	บ้านธรรมรัตน์	ขนาดกลาง	13
39	วัดธงชัยธรรมจักร	ขนาดกลาง	15
40	วัดดอนยาง	ขนาดกลาง	15
41	บ้านหนองระเวง	ขนาดกลาง	11
42	บ้านหินกอง	ขนาดกลาง	6
43	บ้านสวนหลวง	ขนาดกลาง	10
44	บ้านท่าขาม	ขนาดกลาง	9
45	บ้านคลองลอย	ขนาดกลาง	6
46	บ้านทุ่งเขือก	ขนาดกลาง	7
47	บ้านดอนสำนึก	ขนาดกลาง	7
48	มูลนิธิศึกษา	ขนาดกลาง	16
49	บ้านไร่บนสามัคคี	ขนาดกลาง	13
50	บ้านบางเจริญ	ขนาดกลาง	16
51	บ้านทองอินทร์	ขนาดกลาง	12
52	บ้านช้างเผือก	ขนาดกลาง	12
53	อนุบาลบางสะพานน้อย	ขนาดกลาง	15
54	บ้านฝั่งแดง	ขนาดกลาง	9
55	บ้านทุ่งสี่เสียด	ขนาดกลาง	12

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

จำนวน	โรงเรียน	ขนาดโรงเรียน	จำนวน ข้าราชการครู
56	บ้านบางสะพานน้อย	ขนาดกลาง	24
57	บ้านปากคลอง(ราษฎร์อุปถัมภ์)	ขนาดกลาง	8
58	บ้านหนองห้วยผาด	ขนาดกลาง	18
59	วังมะเดื่อ	ขนาดกลาง	9
60	บ้านหนองกก	ขนาดเล็ก	5
61	บ้านทุ่งเค็ด	ขนาดเล็ก	4
62	อุดมราชภัทดี	ขนาดเล็ก	7
63	บ้านทางหวาย	ขนาดเล็ก	4
64	บ้านหนองหิน	ขนาดเล็ก	3
65	บ้านห้วยกอ (มิตรภาพที่72)	ขนาดเล็ก	8
66	บ้านห้วยใหญ่	ขนาดเล็ก	4
67	เศรษฐพานิชวิทยา	ขนาดเล็ก	6
68	ประชารังสรรค์	ขนาดเล็ก	6
69	วัดปากคลองเกลียว	ขนาดเล็ก	6
70	วัดบ่อนอก(ทองวิทยา)	ขนาดเล็ก	5
71	บ้านหนองปูลุกล	ขนาดเล็ก	6
72	บ้านยุบพริก	ขนาดเล็ก	3
73	บ้านคลองชายธง	ขนาดเล็ก	4
74	ยุวมาคมประจวบคีรีขันธ์อนุสรณ์	ขนาดเล็ก	4
75	ประชาสงเคราะห์อุปถัมภ์	ขนาดเล็ก	6
76	บ้านอ่าวน้อย	ขนาดเล็ก	6
77	บ้านหนองยายเอม	ขนาดเล็ก	4
78	เนินแก้ววิทยาคาร	ขนาดเล็ก	6
79	บ้านย่านซื่อ	ขนาดเล็ก	5
80	สามัคคีร่วมจิต	ขนาดเล็ก	5

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

จำนวน	โรงเรียน	ขนาดโรงเรียน	จำนวน ข้าราชการครู
81	ประชานุรณะวิทยา	ขนาดเล็ก	8
82	บ้านพุตะแบก	ขนาดเล็ก	5
83	วัดทุ่งกลาง	ขนาดเล็ก	6
84	วัดนาหูกวาง	ขนาดเล็ก	8
85	วัดนาล้อม	ขนาดเล็ก	3
86	บ้านหนองพิกุล	ขนาดเล็ก	4
87	วัดทุ่งประดู่	ขนาดเล็ก	7
88	บ้านคอนทราย	ขนาดเล็ก	6
89	ประชาราชบุรีบำรุง	ขนาดเล็ก	7
90	บ้านเหมืองแร่	ขนาดเล็ก	6
91	อ่างทองพัฒนา	ขนาดเล็ก	2
92	บ้านไร่โน	ขนาดเล็ก	5
93	บ้านหินเทิน	ขนาดเล็ก	3
94	บ้านเนินดินแดง	ขนาดเล็ก	5
95	บ้านทุ่งยาว	ขนาดเล็ก	7
96	บ้านสีดางาม	ขนาดเล็ก	3
97	บ้านดอนทอง	ขนาดเล็ก	1
98	วัดนาผักขวง	ขนาดเล็ก	5
99	บ้านถ้ำเขาน้อย	ขนาดเล็ก	4
100	ไตรภพทัศนันท	ขนาดเล็ก	5
101	บ้านดงไม้งาม	ขนาดเล็ก	7
102	บ้านเขามัน	ขนาดเล็ก	5
103	บ้านยางเขา	ขนาดเล็ก	2
104	บ้านหนองหญ้าปล้อง	ขนาดเล็ก	4
105	บ้านวังยาว	ขนาดเล็ก	4

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

จำนวน	โรงเรียน	ขนาดโรงเรียน	จำนวน ข้าราชการครู
106	บ้านราษฎร์ประสงค์	ขนาดเล็ก	6
107	บ้านหนองมงคล	ขนาดเล็ก	7
108	บ้านดอนสูง	ขนาดเล็ก	1
109	วัดถ้ำศิรีวงศ์	ขนาดเล็ก	3
110	บ้านชะมวง	ขนาดเล็ก	6
111	บ้านห้วยแก้ว	ขนาดเล็ก	5
112	บ้านดอนสำราญ	ขนาดเล็ก	10
113	บ้านอ่าวยาง	ขนาดเล็ก	3
114	บ้านบางเบิด	ขนาดเล็ก	7
115	วัดกัมมะเสน	ขนาดเล็ก	11
116	บ้านห้วยสัก	ขนาดเล็ก	9
117	บ้านทรายทอง	ขนาดเล็ก	4
118	บ้านหนองฆ้อง	ขนาดเล็ก	8
119	บ้านทุ่งไทร	ขนาดเล็ก	4
120	วัดดอนตะเคียน	ขนาดเล็ก	5
121	วัดเขารราษฎร์บำรุง	ขนาดเล็ก	5
122	บ้านปากแพรก	ขนาดเล็ก	3
	รวม		1,285

ที่มา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 พิจารณาจากเกณฑ์โดยกำหนดเป็นร้อยละของประชากรและใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนจำนวนโรงเรียนและจำนวนข้าราชการครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ได้จำนวน 42 โรงเรียน รวม 463 คน โดยเกณฑ์การสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่มีประชากรจำนวนเป็นร้อย สุ่มมาไม่น้อยกว่า 15-30 เปอร์เซ็นต์ของประชากร หรือ 25 เปอร์เซ็นต์ของประชากร และประชากรจำนวนเป็นพัน สุ่มมาไม่น้อยกว่า 10-15 เปอร์เซ็นต์ของประชากร (วารุ เฟิงส์วาศ์, 2551, น.187-188) แสดงดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ขนาดโรงเรียน	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
ขนาดใหญ่พิเศษ	63	37	58.73
ขนาดใหญ่	185	88	47.56
ขนาดกลาง	711	225	31.64
ขนาดเล็ก	326	113	34.66
รวม	1,285	463	36.03

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะพฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีผลต่อความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู ประกอบด้วย 1) พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อตนเอง 2) พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อวิชาชีพ 3) พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อสังคม ที่ส่งผลต่อความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครูทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านจรรยาบรรณต่อบุคคล 2) ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ 3) ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ 4) ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ และ 5) ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม แบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ทั้ง 3 ด้าน คือ 1) พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อตนเอง 2) พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อสังคม และ 3) พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อวิชาชีพ จำนวน 19 ข้อ

ผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการตรวจสอบโดยมีเกณฑ์การให้คะแนน และแปลความหมายของคะแนนดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามด้านบวก

คะแนน 5	เป็นระดับ	ปฏิบัติมากที่สุด
คะแนน 4	เป็นระดับ	ปฏิบัติมาก
คะแนน 3	เป็นระดับ	ปฏิบัติปานกลาง
คะแนน 2	เป็นระดับ	ปฏิบัติน้อย
คะแนน 1	เป็นระดับ	ปฏิบัติน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามด้านลบ

คะแนน 5	เป็นระดับ	ปฏิบัติน้อยที่สุด
คะแนน 4	เป็นระดับ	ปฏิบัติน้อย
คะแนน 3	เป็นระดับ	ปฏิบัติปานกลาง
คะแนน 2	เป็นระดับ	ปฏิบัติมาก
คะแนน 1	เป็นระดับ	ปฏิบัติมากที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู ในด้านการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ซึ่งพิจารณาจากจรรยาบรรณวิชาชีพครู 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านจรรยาบรรณต่อบุคคล 2) ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ 3) ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ 4) ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ และ 5) ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม จำนวน 50 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู

3.3 ขั้นตอนในการสร้างและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.3.1 ขั้นที่ 1 การสร้างแบบสอบถาม

1. ศึกษาทฤษฎี หลักการ และแนวคิดของพฤติกรรมเชิงจริยธรรมและความตระหนัก จากตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเพื่อนำข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆมาใช้วิเคราะห์คุณลักษณะพฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีผลต่อความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู

2. ศึกษาค้นคว้าแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม จากตำราและเอกสารงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามตัวแปรของงานวิจัย

3. รวบรวมข้อมูลจากการศึกษาตามข้อ 1 และข้อ 2 และนำข้อมูลพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ทั้ง 3 ด้าน ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์มา คือ 1) พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อตนเอง 2) พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อสังคม และ 3) พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อวิชาชีพ และความตระหนักในด้านการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูซึ่งพิจารณาจากจรรยาบรรณวิชาชีพครูทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านจรรยาบรรณต่อบุคคล 2) ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ 3) ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ 4) ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ และ 5) ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม มาประมวลเป็นหลักในการสร้างข้อคำถามในแบบสอบถาม

4. สร้างแบบสอบถามเพื่อความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่กับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยแบบสอบถามที่สร้างขึ้น จะแบ่งเป็น 4 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับเกี่ยวกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรม จำนวน 22 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับเกี่ยวกับความตระหนักในการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู จำนวน 50 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามข้อเสนอเกี่ยวกับ ความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู ซึ่งการแปลผลค่าคะแนนเฉลี่ยพิจารณาดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ใน	ระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ใน	ระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ใน	ระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ใน	ระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ใน	ระดับน้อยที่สุด

5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม และเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ในการประเมินความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้โดยใช้แบบวัดค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยพฤติกรรมเชิงจริยธรรมมีความเหมาะสม 19 ข้อ และความตระหนักในการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูมีความเหมาะสม 50 ข้อ

6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบแก้ไขปรับปรุง โดยผู้เชี่ยวชาญเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้งเพื่อเสนอ ปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน จากนั้นนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)(ถ้วนสายยศ และอังคณา สายยศ 2538:200-201) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.902

8. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้ว นำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3.3.2 ขั้นที่ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากสำนักงานบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ เพื่อไปขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม ไปยังข้าราชการครู โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปให้ข้าราชการครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยส่งไปมากกว่าจำนวนในการสุ่มแบบชั้นภูมิที่ได้พิจารณาไว้ เนื่องจากลดปัญหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคืนอาจจะไม่เพียงพอ ผู้วิจัยจึงส่งไป จำนวน 64 โรงเรียน รวม 845 คน และรับแบบสอบถามคืนด้วยการส่งไปรษณีย์ ได้รับกลับคืน จำนวน 42 โรงเรียน รวม 463 คน คิดเป็นร้อยละ 54.79 และคิดเป็นร้อยละ 36.03 ของประชากรทั้งหมด มีความสอดคล้องกับเกณฑ์การสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่มีประชากรจำนวนเป็นร้อย สุ่มมาไม่น้อยกว่า 15-30 เปอร์เซ็นต์ของประชากร หรือ 25 เปอร์เซ็นต์ของประชากร และประชากรจำนวนเป็นพัน สุ่มมาไม่น้อยกว่า 10-15 เปอร์เซ็นต์ของประชากร (วาโร เฝ้าสวัสดิ์, 2551: 187-188)

3. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่มีความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์มาจัดเรียงเรียงข้อมูล แยกข้อมูล และตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยพิจารณา ดังนี้

3.4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามใช้การวิเคราะห์ ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ

3.4.2 เปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรม จำแนกตามเพศ โดยการทดสอบค่าที (t-test for Independent Sample) จำแนกตามอายุและประสบการณ์โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทิศทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's Method)

3.4.3 เปรียบเทียบความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู จำแนกตามเพศ โดยการทดสอบค่าที (t-test for Independent Sample) จำแนกตามอายุและประสบการณ์โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทิศทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's Method)

3.4.4 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่กับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าตั้งแต่ -1 ถึง 1 ค่าลบแสดงความสัมพันธ์ทางลบหรือทางตรงกันข้าม ค่าบวกแสดงความสัมพันธ์ทางบวกหรือทางเดียวกัน ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

0.80 - 1.00 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก

0.60 - 0.79 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

0.40 - 0.59 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

0.20 - 0.39 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับน้อย

0.00 - 0.19 หมายถึง มีความสัมพันธ์ในระดับน้อยมาก

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.5.1 สถิติพื้นฐาน

1. ค่าร้อยละ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, น. 101)

$$\text{สูตร} \quad P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ย (ชูศรี วงศ์รัตนนะ, 2550, น. 32)

$$\text{สูตร} \quad \bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ชูศรี วงศ์รัตนนะ, 2550, น. 55)

$$\text{สูตร } S.D = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ $S.D$ แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

$(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมดยกกำลังสอง

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของข้อมูลแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.5.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา ใช้การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) ของแบบประเมินโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้สูตร (บุญเชิด ภิญญอนันตพงษ์, 2545, น. 95)

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2. ค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) ดังนี้ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2538: 200-201)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ α คือ ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

n คือ จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

s_i^2 คือ คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ

s_t^2 คือ ความแปรปรวนของเครื่องมือนี้ทั้งฉบับ

3.5.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรม และเปรียบเทียบความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู จำแนกตามเพศโดย การทดสอบค่าสถิติที่ t-test for Independent Sample) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550, น. 173-175)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{S_p^2 \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

$$S_p^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติทดสอบที

S_p^2 แทน ความแปรปรวนร่วม

S_1^2, S_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1,2

n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1,2

df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ มีค่าเท่ากับ $n_1 + n_2 - 2$

2. เปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรม และความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู จำแนกตามอายุและประสบการณ์ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทิศทางเดียว (One-way Analysis Variance) ซึ่งมีสูตรดังต่อไปนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2550, น. 153-155)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน อัตราส่วนของความแปรปรวน

MS_b แทน ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ซึ่งมีสูตรดังต่อไปนี้ (Ferguson, 1981, น. 113)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร x กับ y

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนชุด x

$\sum y$ แทน ผลรวมของคะแนนชุด y

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนชุด x แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum y^2$ แทน ผลรวมของคะแนนชุด y แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum xy$ แทน ผลรวมระหว่างผลคูณชุด x กับ y

N แทน จำนวนคู่ของข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน:สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ผู้วิจัยขอเสนอ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 พฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 3 ความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม
X	แทน	ตัวแปร
\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติในการแจกแจงใน F-Distribution
df	แทน	ชั้นความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็น(Probability) ของสถิติทดสอบ
F	แทน	การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One Way ANOVA)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็น
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
*	แทน	นัยสำคัญที่ระดับ .01
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยวิเคราะห์เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ผลปรากฏดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	97	20.95
หญิง	366	79.05
รวม	463	100.00
อายุ		
20-30 ปี	80	17.28
31-40 ปี	145	31.32
41-50 ปี	63	13.60
51 ปีขึ้นไป	175	37.80
รวม	463	100.00
วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	15	3.24
ปริญญาตรี	343	74.08
ปริญญาโท	105	22.68
ปริญญาเอก	-	-
รวม	463	100.00
ประสบการณ์สอน		
น้อยกว่า 5 ปี	113	24.41
6-10 ปี	97	20.95
11-20 ปี	72	15.55
21 ปีขึ้นไป	181	39.09
รวม	463	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่ง		
ครูผู้สอน	428	92.44
ผู้บริหารสถานศึกษา	35	7.56
รวม	463	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 79.05 โดยส่วนใหญ่มีอายุ ช่วง 51 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 37.80 มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 74.08 และมีประสบการณ์สอนมากกว่า 21 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 39.09 เมื่อจำแนกตำแหน่ง พบว่าส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอนคิดเป็นร้อยละ 92.44

ตอนที่ 2 พฤติกรรมเชิงจริยธรรม โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผู้วิจัยเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรม โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ผลปรากฏดังตารางที่ 4.2 – 4.6

ตารางที่ 4.2 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยจำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{x}	S.D.	df	t	p
ชาย	97	4.26	0.40	461	-0.74	.23*
หญิง	366	4.30	0.41			

*นัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.2 พบว่าครูผู้สอนที่มีเพศต่างกันพฤติกรรมเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.3 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยจำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	6.62	3	2.21	14.66	.00*
ภายในกลุ่ม	69.02	459	0.15		
รวม	76.64	462			

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ครูผู้สอนที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' s Method) แสดงดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยจำแนกตามอายุด้วยวิธีของเชฟเฟ

อายุ	($\bar{x}_2 = 4.28$)	($\bar{x}_3 = 4.45$)	($\bar{x}_4 = 4.35$)
20-30 ปี ($\bar{x}_1 = 4.05$)	.23*	.39*	.29*
31-40 ปี ($\bar{x}_2 = 4.28$)	-	.17*	.07
41-50 ปี ($\bar{x}_3 = 4.45$)	-	-	.10*
51 ปีขึ้นไป ($\bar{x}_4 = 4.35$)	-	-	-

*นัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ครูผู้สอนที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมแตกต่างกันจำนวน 5 คู่ คือ 1) อายุ 20-30 ปีแตกต่างกับอายุ 31-40 ปี 2) อายุ 20-30 ปีแตกต่างกับอายุ 41-50 ปี 3) อายุ 20-30 ปีแตกต่างกับอายุ 51ปี ขึ้นไป 4) อายุ 31-40 ปีแตกต่างกับอายุ 41-50 ปี และ 5) อายุ 41-50 ปีแตกต่างกับอายุ 51ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนครูผู้สอนที่มีอายุ 31-40 ปีกับอายุ 51ปี ขึ้นไป ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.5 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยจำแนกตาม
ประสบการณ์

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.27	3	0.76	4.73	.00*
ภายในกลุ่ม	73.37	459	0.16		
รวม	75.64	462			

*นัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' s Method) แสดงดังตารางที่ 4.6

ตาราง 4.6 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยจำแนกตามประสบการณ์ด้วยวิธีของเชฟเฟ

ประสบการณ์	($\bar{x}_2 = 4.20$)	($\bar{x}_3 = 4.37$)	($\bar{x}_4 = 4.34$)
น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{x}_1 = 4.22$)	.02	.15*	.12*
6-10 ปี ($\bar{x}_2 = 4.20$)	-	.17*	.14*
11-20 ปี ($\bar{x}_3 = 4.37$)	-	-	.03
21 ปีขึ้นไป ($\bar{x}_4 = 4.34$)	-	-	-

*นัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมแตกต่างกันจำนวน 4 คู่ คือ 1) ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี แตกต่างกับประสบการณ์ 11-20 ปี 2) ประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี แตกต่างกับประสบการณ์ 21 ปีขึ้นไป 3) ประสบการณ์ 6-10 ปี แตกต่างกับประสบการณ์ 11-20 ปี และ 4) ประสบการณ์ 6-10 ปี แตกต่างกับประสบการณ์ 21 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนครูผู้สอนประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี กับ 6-10 ปี และประสบการณ์ 11-20 ปีกับครูผู้สอนประสบการณ์ 21 ปี ขึ้นไป ไม่มีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 ความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผู้วิจัยเปรียบเทียบความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครูโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ผลปรากฏดังตารางที่ 4.7-4.10

ตารางที่ 4.7 แสดงการเปรียบเทียบความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยจำแนกตามเพศ

เพศ	N	\bar{x}	S.D.	df	t	p
หญิง	97	4.22	0.47	461	0.96	.17
ชาย	366	4.27	0.42			

*นัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.7 พบว่าครูผู้สอนที่มีเพศต่างกัน ความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.8 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยจำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4.71	3	1.57	8.88	.00*
ภายในกลุ่ม	81.17	459	.18		
รวม	85.87	462			

*นัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.8 ครูผู้สอนที่มีอายุแตกต่างกัน มีความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe' s Method) แสดงดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของ ความตระหนักใน จรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยจำแนกตามอายุด้วยวิธีของเซฟเฟ

อายุ	($\bar{x}_2 = 4.28$)	($\bar{x}_3 = 4.42$)	($\bar{x}_4 = 4.27$)
20-30 ปี ($\bar{x}_1 = 4.07$)	.22*	.35*	.21*
31-40 ปี ($\bar{x}_2 = 4.28$)	-	.14*	.01
41-50 ปี ($\bar{x}_3 = 4.42$)	-	-	.15*
51 ปีขึ้นไป ($\bar{x}_4 = 4.27$)	-	-	-

*นัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ครูผู้สอนที่มีอายุแตกต่างกัน มีความตระหนักในจรรยาบรรณ วิชาชีพครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 5 คู่ คือ 1) อายุ 20-30 ปีแตกต่างกับอายุ 31-40 ปี 2)อายุ 20-30 ปี แตกต่างกับอายุ 41-50 ปี 3)อายุ 20-30 ปีแตกต่างกับอายุ 51ปี ขึ้นไป 4) อายุ 31-40 ปีแตกต่างกับ อายุ 41-50 ปี และ 5)อายุ 41-50 ปีแตกต่างกับอายุ 51ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนครูผู้สอนที่มีอายุ 31-40 ปีกับอายุ 51ปี ขึ้นไป ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

ตารางที่ 4.10 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของ ความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดย จำแนกตามประสบการณ์

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.54	3	0.179	0.96	.41
ภายในกลุ่ม	85.34	459	0.19		
รวม	85.87	462			

*นัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.10 พบว่าครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ต่างกันความตระหนักใน จรรยาบรรณวิชาชีพครู ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรม กับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู
 ผู้วิจัยวิเคราะห์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรม กับความตระหนัก
 ในจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน:สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ผลปรากฏดังตารางที่ 4.11

ตอนที่ 4.11 ค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความตระหนักในจรรยาบรรณ
 วิชาชีพครู

ตัวแปร	x_1	x_2	x_3	y
พฤติกรรมเชิงจริยธรรม				
พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อตนเอง x_1	1	.35*	.35*	.53*
พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อสังคม x_2	-	1	.77*	.69*
พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อวิชาชีพ x_3	-	-	1	.72*
ความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู y	-	-	-	1

*นัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.11 พบว่าพฤติกรรมเชิงจริยธรรม ทุกด้านมีความสัมพันธ์กับความตระหนัก
 ในจรรยาบรรณวิชาชีพครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อ
 ตนเอง ความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .53$) พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อสังคม
 ความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = .69$) และพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อวิชาชีพ ความสัมพันธ์อยู่ใน
 ระดับสูง ($r = .72$) เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ กับความตระหนักใน
 จรรยาบรรณวิชาชีพครู มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระหว่าง $r = .53 - .72$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
2. เพื่อเปรียบเทียบความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู

สมมติฐานการวิจัย

1. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน
2. ความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน
3. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม กับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครูมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 พิจารณาจากเกณฑ์โดยกำหนดเป็นร้อยละของประชากร ร่วมกับการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนจำนวนโรงเรียนและจำนวนข้าราชการครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ได้จำนวน 42 โรงเรียน รวม 463 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม

ข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีผลต่อความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู ประกอบด้วย

- 1) พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อตนเอง
- 2) พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อสังคม
- 3) พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อวิชาชีพ

ที่ส่งผลต่อความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครูทั้ง 5 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านจรรยาบรรณต่อบุคคล
- 2) ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ
- 3) ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ
- 4) ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ และ 5) ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที (t-test for Independent Sample) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทิศทางเดียว (One-way Analysis of Variance) การเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's Method) และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ปรากฏผลดังนี้

5.1.1 พฤติกรรมเชิงจริยธรรม โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ครูผู้สอนที่มีอายุและประสบการณ์แตกต่างกัน มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ พบว่าครูผู้สอนที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบว่าครูผู้สอนที่มีอายุ 31-40 ปีกับอายุ 51 ปี ขึ้นไป ไม่มีความแตกต่าง และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ แตกต่างกัน มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบว่าครูผู้สอนที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี กับประสบการณ์ 6-10 ปี และประสบการณ์ 11-20 ปีกับประสบการณ์ 21 ปี ขึ้นไป ไม่มีความแตกต่าง ส่วนเพศ ไม่มีความแตกต่าง

5.1.2 ความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ครูผู้สอนที่มีอายุแตกต่างกัน มีความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ พบว่าครูผู้สอนที่มีอายุแตกต่างกัน มีความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบว่าครูผู้สอนที่มีอายุ 31-40 ปีกับอายุ 51 ปี ขึ้นไป ไม่มีความแตกต่าง ส่วนเพศและประสบการณ์ ไม่มีความแตกต่าง

5.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพ ครู พบว่า พฤติกรรมเชิงจริยธรรม ทุกด้านมีความสัมพันธ์กับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพ ครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยความสัมพันธ์ที่อยู่ในระดับสูง คือ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อสังคม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อวิชาชีพ มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .69 และ .72 ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อตนเองมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .53

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีผลต่อความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพ ครูของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่ามีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายผลดังนี้

5.2.1 จากผลการศึกษาพบว่าครูผู้สอนที่มีอายุและประสบการณ์แตกต่างกัน มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากครูผู้สอนที่มีอายุน้อย ประสบการณ์การสอนก็น้อย การใช้เหตุผลหรือพฤติกรรมเชิงจริยธรรมก็จะน้อยกว่าผู้ที่มีอายุมากกว่า สอดคล้องกับ สุดใจ บุญอารีย์ (2541) ที่กล่าวว่า ปัจจัย ซึ่งมีผลต่อพัฒนาการทางการใช้เหตุผลหรือพฤติกรรมเชิงจริยธรรมคือระดับอายุ ซึ่งระดับอายุกับการพัฒนาการด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมนั้นมีความเกี่ยวข้องกันอยู่บ้าง โดยผู้ที่มีอายุแตกต่างกันมีผลทำให้พัฒนาการทางจริยธรรมแตกต่างกันด้วย ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของจักรินทร์ ปัจฉิมมะ (2554) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณครูของข้าราชการครู โรงเรียนประถมศึกษาพบว่าอายุมี อิทธิพลต่อความแตกต่าง ในเรื่องพฤติกรรมเชิงจริยธรรมวิชาชีพ ผลการศึกษานี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของนิพนธ์ แสนนางชน(2548) ที่พบว่าประสบการณ์ในการทำงานมีผลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมวิชาชีพ ผลการศึกษาสະတ້ອນให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างครูเก่าและครูใหม่ เนื่องจากว่าครูที่มีประสบการณ์ทำงานมากจะมีความรู้ และความเข้าใจในวิชาชีพครู รวมทั้งจิตวิญญาณในความเป็นครูมากกว่าครูรุ่นใหม่ จึงส่งผลให้มีเหตุผลในเชิงจริยธรรมในการดำเนินงาน และการดำเนินชีวิตสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ทำงานน้อย อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวิรัชวรรณ รัตน์ และ โกสุม สายใจ (2555) ที่ได้ศึกษาคุณลักษณะผู้นำเชิงจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู พบว่า คุณลักษณะผู้นำเชิงจริยธรรมของครูจำแนกตามประสบการณ์การสอนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.2 จากผลการศึกษา ความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ครูผู้สอนที่มี เพศและประสบการณ์แตกต่างกัน ความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะผู้ที่จะมาเป็นผู้สอนจะต้องผ่านการคัดเลือกจากสถาบัน

มาระดับหนึ่งเพื่อที่จะเข้ามาเรียนวิชาชีพครู สถาบันได้ปลูกฝังวิชาชีพครูแก่นักศึกษาที่เข้ามาเรียนสายวิชาชีพครู อีกทั้งจรรยาบรรณวิชาชีพครูเป็นการกระทำที่เกิดจากค่านิยมและความเชื่อภายในของแต่ละบุคคล ดังนั้นประสิทธิภาพในการสอนจึงไม่มีผลต่อความตระหนักในวิชาชีพครู สอดคล้องกับ วรรณมา ภูมิ โขติ (2541) ที่ทำการวิจัยเรื่องพฤติกรรมตามจรรยาบรรณครู ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 2 พบว่า ครูที่มีประสิทธิภาพในการทำงานต่างกันมีระดับความตระหนักในพฤติกรรมตามจรรยาบรรณครูไม่แตกต่างกัน โดยกล่าวว่า บุคลากรในโรงเรียนทุกคนย่อมได้รับการปฐมนิเทศก่อนการปฏิบัติการสอน ผ่านการทดลองปฏิบัติราชการมาแล้วทั้งสิ้น ทำให้เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเองได้พอๆกัน นอกจากนี้ยังปฏิบัติภายใต้ระเบียบวินัยจรรยาบรรณ สภาพแวดล้อมวัฒนธรรมในการปฏิบัติงานเหมือนกัน ความสามารถในการอบรมสั่งสอน การแก้ปัญหาต่างๆ โดยใช้เหตุผล มีจิตวิทยาในการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมเด็กและเยาวชนไทย เพื่อให้เป็นคนที่มีคุณภาพ คุณธรรมของประเทศชาติได้ตามจรรยาบรรณครูไม่แตกต่างกัน จึงทำให้ครูที่มีประสิทธิภาพในการทำงานต่างกัน มีพฤติกรรมตามจรรยาบรรณครูไม่แตกต่างกัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับการศึกษาของ พระครูปลัดไทรทอง สุขุมโม.(2555) ที่พบว่า การเปรียบเทียบความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู ของผู้บริหารและครูตามคุณลักษณะตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูโดยภาพรวม ทั้ง 9 ด้าน จำแนกโดยเพศและประสบการณ์พบว่าต่างมีความเห็นที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.3 จากผลการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู พบว่า พฤติกรรมเชิงจริยธรรมทั้ง 3 ด้านมีความสัมพันธ์กับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อสังคม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อวิชาชีพ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ส่วนพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อตนเอง มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากวิชาชีพครูถูกกำกับด้วยจรรยาบรรณในวิชาชีพ และผู้ที่เข้ามาเป็นครูได้นั้น ต้องมีพฤติกรรมที่เหมาะสม ถูกต้องตามจริยธรรม สอดคล้องกับเนื้อหาในพระราชดำรัสตอบของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2549 ณ สีห บัญชร พระที่นั่งอนันตสมาคม มีใจความหลักในส่วนที่เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมว่า มี 3 ประเด็นได้แก่ การตระหนักถึงหน้าที่ของตน การมีแนวการทำงานที่มีประสิทธิภาพ การมีคุณธรรมประจำตัว เป็นสิ่งสำคัญที่ไม่อาจแยกจากการทำงานที่มีประสิทธิภาพได้ ทั้งนี้เพื่อประกันว่าความรู้ความสามารถในเรื่องการทำงานและในบทบาทอื่นๆจะไม่ถูกนำไปใช้ในลักษณะที่เพิ่มพูนประโยชน์ส่วนตน โดยมีได้สร้างสรรค์ประโยชน์แก่ส่วนรวมด้วย ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของ จักรินทร์ ปัจฉิมมะ (2545) ที่พิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพทั้ง 5 ด้านพบว่าทุกด้านมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกและเป็น

ความสัมพันธ์ที่ค่อนข้างสูง กล่าวคือถ้าบุคคลมีความตระหนักต่อจรรยาบรรณด้านหนึ่งด้านใดสูงแล้วจะส่งผลต่อด้านอื่นด้วย คือ ครูที่มีความตระหนักในจรรยาบรรณต่อตนเองสูง จะมีความตระหนักต่อจรรยาบรรณด้านวิชาชีพ ผู้รับบริการ ผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และสังคมสูงด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับ พระราชวรมุณี (2541) ที่กล่าวว่า จรรยาบรรณเป็นส่วนย่อยของจริยธรรม จริยธรรมคือหลักแห่งการปฏิบัติที่ดีงาม โดยมีคุณธรรมซึ่งหมายถึงสิ่งที่ดีในจิตใจเป็นสิ่งควบคุมจริยธรรม ดังนั้นจริยธรรมและคุณธรรมจึงต้องไปด้วยกัน จรรยาบรรณก็คือจริยธรรมสำหรับวิชาชีพ ซึ่งคนในวิชาชีพนั้น ๆ จะต้องทำ แต่วิชาชีพอื่นไม่ต้องทำ คุณธรรมจริยธรรม เป็นคุณสมบัติของมนุษย์ที่สำคัญยิ่ง ผลการศึกษาที่สอดคล้องกับการศึกษาของ ชาญลักษณ์ รุจิภักดิ์ และเอมมา อาสนจินดา (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่องการรับรู้ และเจตคติต่อแนวทางการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมวิชาชีพครู พบว่า เจตคติหรือความตระหนักต่อการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพทั้ง 5 ด้าน มีอิทธิพลต่อระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมวิชาชีพครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษานี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณิ หาญกล้า (2550) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของครูกับการปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพ พบว่าคุณลักษณะของครูด้านพฤติกรรมเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์กันทางบวกกับความตระหนักในกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครู และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวิรัช วรรณรัตน์และโกสุม สายใจ (2555) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้นำเชิงจริยธรรมกับจรรยาบรรณวิชาชีพครู พบว่าคุณลักษณะผู้นำเชิงจริยธรรมกับจรรยาบรรณวิชาชีพครูมีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวกและอยู่ในระดับสูง

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะด้านการนำผลวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อวิชาชีพและสังคมมีความสัมพันธ์กับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครูในระดับสูง ส่วนพฤติกรรมเชิงจริยธรรมต่อตนเองอยู่ในระดับปานกลาง จากงานวิจัยนี้ควรส่งเสริมให้บุคลากรในวิชาชีพครูตระหนักในพฤติกรรมเชิงจริยธรรมทั้ง 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านวิชาชีพครู โดยให้บุคลากรในวิชาชีพครูเห็นถึงความสำคัญของอาชีพครู โดยให้การสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรวิชาชีพครู ให้การร่วมมือและส่งเสริมให้มีการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพครู ให้ครูผู้สอนมีจิตสำนึกและตระหนักที่จะเป็นครูที่ดี และปฏิบัติตนให้เหมาะสมที่เป็นปวงชนียบุคคล

2. ด้านสังคม โดยให้บุคลากรในวิชาชีพครูได้เห็นความสำคัญในเรื่องการยอมรับและปฏิบัติตามความคิดเห็นที่มีเหตุผลโดยคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก เอาใจใส่ช่วยเหลือเด็กและเต็มใจช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานตามกำลังความสามารถ

3. ด้านตนเอง ผู้บริหารจะต้องเน้นให้บุคลากรในวิชาชีพครูมีวินัยในตนเอง ควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตนอย่างถูกต้องตามทำนองคลองธรรม มีความประหยัด มีความมุ่งมั่นและรับผิดชอบ สามารถควบคุมอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม อดทน อดกลั้น ต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ต่างๆ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู ทั่วทุกเขตทั่วทุกจังหวัด เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารทราบแนวทางการบริหารจัดการเพื่อนำมาพัฒนาครูผู้สอน

2. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆที่มีความสัมพันธ์กับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู เช่น สถานภาพทางเศรษฐกิจ ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

กรม
การ
การ
การ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กรมวิชาการ. (2535). การศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ของตัวแปรการจัดการศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2533. กรุงเทพฯ : กุรุสภาลาดพร้าว.
- เกรียงศักดิ์ ชินกะธรรม. (2545). การปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ.2548ของข้าราชการครู สังกัดศูนย์พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาพะลานกองโพน ศูนย์ที่ 16. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต). อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ก่อ สวัสดิ์พานิช. (2518). วิทยุกับค่านิยมและระบบศีลธรรม. กรุงเทพฯ : กรมสามัญศึกษากระทรวงศึกษาธิการ
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2523). แนวทางพัฒนาจริยธรรมไทย. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- โกศล มีคุณ. (2533). เอกสารคำสอนวิชามนุษยสัมพันธ์ในองค์การ. ราชบุรี : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง.
- โกศล มีคุณ. (2533). การวัดจริยธรรม. ราชบุรี : วิทยาลัยครูจอมบึง.
- ข้อบังคับคุรุสภา. (2550). แบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู. สืบค้นจาก <http://www.kruchiangrai.net>
- คุรุสภาสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา.(2556). มาตรฐานกาประกอบวิชาชีพ. สืบค้นจาก <http://www.ksp.or.th>.
- คุรุสภาสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา.(2557).จรรยาบรรณวิชาชีพครู พ.ศ. 2556. สืบค้นจาก <http://www.ksp.or.th>.
- จินตนา ธนวิบูลย์ชัย. (2545). การพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมินการศึกษา. หน่วยที่ 8-15 นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- จำเริญรัตน์ เจือจันทร์. (2548). จริยศาสตร์: ทฤษฎีจริยธรรมสำหรับนักบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส. พรินต์ติ้ง เฮาส์.
- จักรินทร์ ปัจฉิมมะ. (2545). การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณครูของข้าราชการครู โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกำแพงเพชร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต). กำแพงเพชร : มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

- ชาติชาย ศรีจันทร์. (2556). *บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษากับการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ.2556*. วารสารการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ชำเรือง วุฒิจันทร์. (2540). “พระบรมราโชวาทพระราชทานแก่ครูใหม่และนักเรียน ณ ตำบล จิตรลดาโรฐาน”. *มิตรครู*. 19(8) (2540) น.3.
- ชอุดา จิตพิทักษ์. (2525). *พฤติกรรมศาสตร์เบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : สारมวลดชน.
- ชลวิทย์ เจริญจิตต์. (2554). *การตระหนักด้านจริยธรรมของนิสิตระดับอุดมศึกษา กรณีศึกษานิสิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ณัฐชยาน์ รัตนพาหิระ. (2554). *การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้การงาน อาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การแปรรูปมังคุด สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ณัฐ จันทร์หนูพงษ์. (2554). *ศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนสีกัน (วัฒนานันท์อุปถัมภ์) เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ณัฐรดี คงกั้น. (2546). *ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจัดขยะมูลฝอย ของประชาชนในเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร*.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2538). *ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมกับพฤติกรรมการทำงานของข้าราชการ ไทย*.
- ดนัย ชาติศรี. (2553). *การศึกษาการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครูผู้สอนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). จันทบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ดิน ปรัชญาพฤทธิ. (2536). *วิชาชีพนิยมของระบบราชการในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า เจ้าอยู่หัว: วิวัฒนาการและผลกระทบต่อสังคมไทย*. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
- ธัญลักษณ์ รุจิกักดี และเอมมา อาสนจินดา. (2557). *การรับรู้ และเจตคติต่อแนวทางการปฏิบัติตาม จรรยาบรรณวิชาชีพที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมวิชาชีพครู*. กรุงเทพฯ. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 28 (88), น. 230-254.
- นิตยา กัณณิกากรณ์. (2553). *การศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อการพัฒนาตนเองตาม จรรยาบรรณวิชาชีพของข้าราชการครู สังกัดกรุงเทพมหานคร*. (ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- น้ำฝน ปลักปลา. (2546). *แนวทางการส่งเสริมการปฏิบัติตนของครูตามจรรยาบรรณครู ตามความคิดเห็น ของผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัด เชียงราย.* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). เชียงราย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- นุชรินทร์ สุวรรณชาติ. (2550). *การศึกษาจรรยาบรรณของข้าราชการครูใน 3 จังหวัดชายแดนใต้.* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- นิพนธ์ แสนนางชน. (2548). *การปฏิบัติตามจรรยาบรรณครู ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1.* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). เลย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7).* กรุงเทพฯ : สุริยาสาสน.
- ประภาศรี สีหอำไพ. (2543). *พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม.* กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- มดิชน. (2549). 10 กุมภาพันธ์. ป้าเปรม ยก 14 พระราชดำริ สอน “จริยธรรม” ผู้นำ. *หนังสือพิมพ์ มดิชนหน้า 11.*
- มิติใหม่ครูไทยสอนในแบบบูรณาการ. (2558). สืบค้นจาก <http://iqnewsclip.com/newserrice.asp>.
วิกฤติการศึกษาไทย.
- ปนัดดา วัฒน. (2554). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต.* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต) กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ปรีชา สุขศรี. (2548). *สภาพการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพครูของราชการครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5.* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต).
อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- พระเทวินทร์ เทวินโท. (2544). *พุทธจริยศาสตร์.* นนทบุรี : สหมิตรพรินต์ติ้ง
- พระราชวรมุณี (2541). *การทำงานเพื่องาน การทำหน้าที่คือการปฏิบัติธรรม.* กรุงเทพฯ :
ธรรมสภา.
- พระเมธีธรรมภรณ์. (2544). *ความรู้คู่คุณธรรม รวมบทความคุณธรรม จริยธรรมและการศึกษา.*
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2544). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์.* กรุงเทพมหานคร : ศูนย์หนังสือ
ราชภัฏพระนคร.
- พินิจนารถ ลำควน. (2552). *ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของ
ผู้บริหารสถานศึกษาตามการรับรู้ของครูกับความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของครูสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1.*

- (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
 พงนิ เทียมศักดิ์. (2543). *ปฏิสัมพันธ์ของการเรียนรู้ในชุมชนและโรงเรียน*. (ปริญญาโทศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระครูปลัดไทรทอง สุขุมโม. (2555). *คุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู : กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- พระราชวรมนู (ประยูร ธรรมจิตโต). (2541). *คุณธรรมสำหรับนักบริหาร* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : มูลนิธิพุทธธรรม.
- มติชนออนไลน์. (2559). *แซร์สนั่น! ครูฉีกกระโปรงนักเรียนประจาน อ่างใส่สิ้นเกิน*.
 สืบค้นจาก :http://www.maticchon.co.th/news_detail.php?newsid=1405170286.
- ลักษณะครูที่ดีตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู. (2558). สืบค้นจาก <https://www.gotoknow.org/posts/521315>
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- เลขาธิการคุรุสภา. (2552). *กฎหมายเพื่อควบคุมประกอบวิชาชีพทางการศึกษา (พระราชบัญญัติกฎกระทรวงข้อบังคับประกาศ)*. กรุงเทพฯ : สำนักมาตรฐานวิชาชีพ.
- ยนต์ ชุ่มจิต. (2526). *ปรัชญาและคุณธรรมสำหรับครู*. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา.
- รัตนวดี โชติภพนิช. (2554). *CU 503 จริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพครู*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ล้วน สายยศ. (2530). *เทคนิคการวัดเจตคติ*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา.
- วริยา ชินวโรโณ. (2546). *บทนำ : จริยธรรมในวิชาชีพ*. จริยธรรมในวิชาชีพ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์ (หน้า 1-38).
- วาโร เฟิงสวัสดิ์. (2551). *วิธีวิทยาการวิจัย*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วิชา มหาคุณ. (2546). *จริยธรรมในวิชาชีพ*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- วิมลสิทธิ หรยางกูร. (2526). *พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อม : มูลฐานทางพฤติกรรม เพื่อการออกแบบและวางแผน*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วสิน อินทสระ. (2518). *จริยศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์บรรณาคาร.
- วสิน อินทสระ. (2536). *สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาคุณธรรม*. กรุงเทพฯ : สำนักงาน ก.พ.
- วิทย์ วิศทเวทย์. (2537). *จริยศาสตร์เบื้องต้น มนุษย์กับปัญหาจริยธรรม*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์

- วรรณมา ณีโชติ. (2541). พฤติกรรมตามจรรยาบรรณครู ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 2. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- วาโร เฟิงส์สวัสดิ์. (2551). วิธีวิทยาการวิจัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วิรัช วรรณรัตน์ และโกสุม สายใจ.(2555). คุณลักษณะผู้นำเชิงจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ของคณาจารย์ระดับอุดมศึกษาเครือข่ายวิชาการเบญจมิตรและเครือข่ายวิจัยประชาชน (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- วิทย์ วศิทเวทย์. (2537). จริยศาสตร์เบื้องต้นกับปัญหาจริยธรรม. สำนักพิมพ์อัสราเจริญทศน์.
- เลขาธิการคณิศรา. (2549). คู่มือประกอบวิชาชีพทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักเลขาธิการคณิศรา
- เลขาธิการคณิศรา. (2552). กฎหมายเพื่อควบคุมประกอบวิชาชีพทางการศึกษา(พระราชบัญญัติกฎกระทรวงข้อบังคับประกาศ). กรุงเทพฯ : สำนักมาตรฐานวิชาชีพ.
- สาโรช บัวศรี. (2549).การศึกษาและจริยธรรม.กรุงเทพฯ : กริดส์ ดีไซน์ แอนด์ คอมมูนิเคชั่น.
- ส. เสถบุตร. (2536). *New Model English-Thai Dictionary*. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุภัททา ปิ่นทะเลแพทย. (2527). จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร : หอรัตนชัยการพิมพ์
- สวนดุสิตโพล. (2558). ความเชื่อมั่นครูไทยปี2558. สืบค้น จาก<http://www.dusitpoll.dusit.ac.th>
- สุดใจ บุญอริย์. (2541). การฝึกเหตุผลเชิงจริยธรรม : ทฤษฎีและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ
- สุวรรณณี หาญกล้า. (2550). “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของครูกับการปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครู สำนักงานอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร” (ปริญญาานิพนธ์). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สุนทร โคตรบรรเทา. (2551). หลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ปัญญาชน
- สุลัดักษณ์ สีวรักษ์. (2519). ศาสนากับการพัฒนา. กรุงเทพฯ: ประชาชน.
- สถิตย์ ศิริธรรมจักร. (2552). ผลของการเรียนแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 5 ขั้นที่ใช้พหุปัญญาและการเรียนรู้ตามคู่มือครูที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคิดวิจารณ์และความตระหนักต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- โสภณ พรโชคชัย. (2550). *Construction & Property*. กรุงเทพฯ : เทคโนโลยี่ มีเดีย บจก.
- อารมณ ฉนวนจิตร. (2554). การนิเทศการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

- อุทุมพร จามรมาน. (2544) *แบบสอบถาม: การสร้างและการใช้*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: ฟีนี พลัปปิงซิ่งจำกัด.
- อรพินทร์ สันติชัยอนันต์. (2549). *การศึกษาคุณธรรมและจริยธรรมของนิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. (ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อารีย์ บุญสร้าง. *การพัฒนาครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ของข้าราชการครูในอำเภอบางน้ำเปรี้ยว*. สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1. วิทยานิพนธ์
- อาทิตย์ คี้อย่าง. 2551. *การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตกรุงเทพ ตะวันออก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครเขต 2*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- เอื้อ ทรวงโพธิ์. (2545). *การศึกษายุทธศาสตร์ของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการเสริม สร้างและพัฒนา จรรยาบรรณครูใน โรงเรียนระดับประถมศึกษาและ โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- อนงค์ลักษณ์ เจริญมาก. (2557). *คุณลักษณะของครูที่ดี*. สืบค้นจาก <https://www.13nr.org/posts/187613>
- อริญา อุบัวทอง. (2550). *การศึกษาเปรียบเทียบความตระหนักของนักท่องเที่ยวชาวไทยและ ชาวต่างชาติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมในสถานที่ท่องเที่ยว กรณีศึกษาองค์พระ ปฐมเจดีย์ จังหวัดนครปฐม*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). นครปฐม : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เอกลักษณ์ ชนเจริญพิศาล. (2554). *“ความตระหนักและยอมรับการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม (ISO14001) มาใช้ในองค์การภาครัฐ: ศึกษากรณีสำนักงานนโยบายและแผน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : สถาบัน บัณฑิตบริหารศาสตร์.

ภาษาต่างประเทศ

- Allen, R. and Santrock, J.W. (1993). *Psychology : The Contexts of Behavior. United State of America : Wm. C. Brown Communication.*
- Best, John W. (1989). *Research in Education*. London : Prentice-Hall.
- Calderon, Larry Anthony. (1992). *Characteristics of the excellent Teacher as Perceived by Students, Teachers and Administrators in the Los Angeles Community College District. Dissertation Abstracts International. 49(9) : 2512-A ; March .*

Bcmorality (2553). *Ethical Behavior*. สืบค้นจาก: <http://bcmorality.exteen.com>

Gwin, Charles Barry . (1989). *Dissertation Abstracts International* . 43(5) : 1366-A ; May.

Harpist, Kenneth Mark. *Perceived Effects of the Career Ladder on Missouri*. School. Kansas :
University Of Missouri, 1989.

Hankin, Bondie Dix. “*An Analysis of Criteria Used by New York Commissioners in Deciding
Classis Dealing With Teacher Competence from 1958 to 1968,*” “*Dissertation Abstracts
International*. 51 (March 1991), p.3044-A.

Smith. E. E., et al. (2009). *Atkinson and Hilgard's Introduction to Psychology*. Belmont. CA :
Thomson/Wadsworth.

Neil J. Salkind (2006). *Exploring Research* . 6th New jersey ; Pearson Prentice Hall.

Wade and Tavris. (1999). *Human Behavior and Development*. Bangkok : Revert Education.

Zimbardo and Gerrig. (1999). *Human Behavior and Development*. Bangkok. Revert Education.

กรม
พาณิชย์
และ
อุตสาหกรรม

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาลินี อาจารย์

วุฒิการศึกษา

กศ.ด. วิทยาศาสตร์ศึกษา

วท.ม. เคมีประยุกต์

กศ.บ. เคมี

สถาบันการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ตำแหน่งวิชาการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

สถานที่ทำงาน

วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉวีวรรณ สีสัม

วุฒิการศึกษา

กศ.ด. วิทยาศาสตร์ศึกษา

วท.ม. เคมีศึกษา

กศ.บ. เคมี

สถาบันการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตำแหน่งวิชาการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

สถานที่ทำงาน

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี

3. 3. อาจารย์ ดร. ชนินันท์ พฤษทรัพย์ประมุข

วุฒิการศึกษา

กศ.ด. วิทยาศาสตร์ศึกษา (หลักสูตร

ภาษาอังกฤษ)

วท.บ. ฟิสิกส์

ป.บัณฑิต (การสอนวิทยาศาสตร์)

สถาบันการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตำแหน่งวิชาการ	อาจารย์
สถานที่ทำงาน	ศูนย์วิทยาศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์ กิตติมา เย็นกาย	
วุฒิการศึกษา	คม.ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา
สถาบันการศึกษา	คบ.ครุศาสตรบัณฑิต เอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ตำแหน่งวิชาการ	สถาบันราชภัฏนครปฐม
สถานที่ทำงาน	ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเนินแก้ววิทยาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
5. อาจารย์ สุรวิทย์ ทับเหล็ก	
วุฒิการศึกษา	กศ.ม.การศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา
สถาบันการศึกษา	ศบ.ศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร
ตำแหน่งวิชาการ	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
สถานที่ทำงาน	รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู
ของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน:สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย
ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครูของ
ครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 พฤติกรรมเชิงจริยธรรม

ตอนที่ 3 ความตระหนักในการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ใส่เครื่องหมาย ✓ ใน หรือเติมข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน)

1. เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง		
2. อายุ	☐ 20-30 ปี	☐ 31-40 ปี	☐ 41-50 ปี	☐ 51 ปีขึ้นไป
3. วุฒิการศึกษา	☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี	☐ ปริญญาตรี	☐ ปริญญาโท	☐ ปริญญาเอก
4. ประสบการณ์สอน	☐ น้อยกว่า 5 ปี	☐ 6-10 ปี	☐ 11-20 ปี	☐ 21 ปีขึ้นไป
5. ตำแหน่ง	☐ ผู้บริหารสถานศึกษา	☐ ครูผู้สอน		

ตอนที่ 2 พฤติกรรมเชิงจริยธรรม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่องระดับความคิดเห็นตามสภาพจริง โดยพิจารณาตามเกณฑ์ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามด้านบวก

คะแนน	5	เป็นระดับที่มี	การปฏิบัติมากที่สุด
คะแนน	4	เป็นระดับที่มี	การปฏิบัติมาก
คะแนน	3	เป็นระดับที่มี	การปฏิบัติปานกลาง
คะแนน	2	เป็นระดับที่มี	การปฏิบัติน้อย
คะแนน	1	เป็นระดับที่มี	การปฏิบัติน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนนข้อคำถามด้านลบ

คะแนน 5	เป็นระดับที่มี	การปฏิบัติน้อยที่สุด
คะแนน 4	เป็นระดับที่มี	การปฏิบัติน้อย
คะแนน 3	เป็นระดับที่มี	การปฏิบัติปานกลาง
คะแนน 2	เป็นระดับที่มี	การปฏิบัติมาก
คะแนน 1	เป็นระดับที่มี	การปฏิบัติมากที่สุด

พฤติกรรมเชิงจริยธรรม	ระดับพฤติกรรมที่ปฏิบัติ				
	ปฏิบัติมากที่สุด 5	ปฏิบัติมาก 4	ปฏิบัติปานกลาง 3	ปฏิบัติน้อย 2	ปฏิบัติน้อยที่สุด 1
1. ท่านมีวินัยในตนเอง ควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตนอย่างถูกต้องตามทำนองคลองธรรม					
2. ท่านมีความมุ่งมั่นและรับผิดชอบที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์					
3. ท่านวางแผนการใช้เวลาได้อย่างเหมาะสมและคุ้มค่า					
4. ท่านปฏิบัติตามกฎระเบียบของหน่วยงานและสถานศึกษา					
5. ท่านสามารถควบคุมอารมณ์ได้อย่างเหมาะสม อดทนอดกลั้น ต่อคำวิพากษ์วิจารณ์					
6. ท่านรู้จักประหยัดคอดออม ไม่ฟุ้งเฟ้อเกินฐานะของตน					
7. ท่านไม่รับฟังความคิดเห็นและข้อโต้แย้งของผู้อื่น					
8. ท่านมีความเป็นประชาธิปไตยในการปฏิบัติงานและดำรงชีวิต					
9. ท่านมีความยุติธรรม					
10. ท่านเต็มใจช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานและสังคมตามกำลังความสามารถ					
11. ท่านมักจะแนะนำเอาใจใส่ช่วยเหลือเด็กและเพื่อนร่วมงานให้ได้รับความสุขพ้นจากความทุกข์					
12. ท่านใช้ของคุ้มค่า ช่วยรักษาและใช้ของส่วนร่วมอย่างประหยัด					
13. ท่านเห็นความสำคัญของอาชีพครู สนับสนุนการ					

พฤติกรรมเชิงจริยธรรม	ระดับพฤติกรรมที่ปฏิบัติ				
	ปฏิบัติมากที่สุด 5	ปฏิบัติมาก 4	ปฏิบัติปานกลาง 3	ปฏิบัติน้อย 2	ปฏิบัติน้อยที่สุด 1
ค่านิยมงานขององค์กรวิชาชีพครู					
14. ท่านร่วมมือและส่งเสริมให้มีการพัฒนามาตรฐาน					
15. ท่านปกป้องและสร้างความเข้าใจอันดีต่อสังคมเกี่ยวกับวิชาชีพครู					
16. ท่านมีความเป็นธรรมและปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานทุกคนอย่างเสมอภาคและไม่ลำเอียง					
17. ท่านยินดีช่วยเหลือผู้ร่วมงานและผู้บริหาร โดยไม่เลือกที่รักมักที่ชัง					
18. ท่านมีความตั้งใจ กระตือรือร้น และปฏิบัติงานเต็มความสามารถอย่างสม่ำเสมอ ไม่ทอดทิ้งต่ออุปสรรคในการทำงาน					
19. ท่านมีความพยายามที่จะสอนเด็กให้บรรลุจุดมุ่งหมาย					

ตอนที่ 3 ความตระหนักในการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู	ระดับการปฏิบัติ				
	ปฏิบัติมากที่สุด 5	ปฏิบัติมาก 4	ปฏิบัติปานกลาง 3	ปฏิบัติน้อย 2	ปฏิบัติน้อยที่สุด 1
1.ประพฤติตนเหมาะสมกับสถานภาพและเป็นแบบอย่างที่ดี					
2.ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตตามประเพณีและวัฒนธรรมไทย					
3.ปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จอย่างมีคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนด					
4.ศึกษา หาความรู้ วางแผนพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และสะสมผลงานอย่างสม่ำเสมอ					
5.ค้นคว้า แสวงหา และนำเทคนิคด้านวิชาชีพ ที่พัฒนา และก้าวหน้าเป็นที่ยอมรับมาใช้แก่ศิษย์และผู้รับบริการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่พึงประสงค์					
6.เกี่ยวข้องกับอบายมุขหรือเสพสิ่งเสพติดจนขาดสติหรือแสดงกิริยาไม่สุภาพเป็นที่น่ารังเกียจในสังคม					
7.ประพฤติผิดทางซู้สาวหรือมีพฤติกรรมล่วงละเมิดทางเพศ					
8.ขาดความรับผิดชอบ ความกระตือรือร้น ความเอาใจใส่ จนเกิดความเสียหายในการปฏิบัติงานตามหน้าที่					
9.ไม่รับรู้หรือไม่แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ในการจัดการเรียนรู้ และการปฏิบัติหน้าที่					
10.ขัดขวางการพัฒนาองค์กรจนเกิดผลเสียหาย					
11. แสดงความชื่นชมและศรัทธาในคุณค่าของวิชาชีพ					
12.รักษาชื่อเสียงและปกป้องศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพครู					
13.ยกย่องและเชิดชูเกียรติผู้มีผลงานในวิชาชีพ ให้สาธารณชนรับรู้					
14.อุทิศตนเพื่อความก้าวหน้าของวิชาชีพ					
15.ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต ตามกฎ ระเบียบ และแบบแผนของทางราชการ					
16. ไม่แสดงความภาคภูมิใจในการประกอบวิชาชีพครู					

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ ครู	ระดับการปฏิบัติ				
	ปฏิบัติมากที่สุด 5	ปฏิบัติ มาก 4	ปฏิบัติปาน กลาง 3	ปฏิบัติ น้อย 2	ปฏิบัติ น้อยที่สุด 1
17.คู่มือ ระเบียบหรือข้อปฏิบัติให้ร้ายผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ศาสตร์ในวิชาชีพครู หรือองค์กรวิชาชีพ					
18.ไม่ซื่อสัตย์สุจริต ไม่รับผิดชอบ หรือไม่ปฏิบัติตาม กฎ ระเบียบ หรือแบบแผนของทางราชการจน ก่อให้เกิดความเสียหาย					
19.ใช้หลักวิชาการที่ไม่ถูกต้องในการปฏิบัติวิชาชีพ ส่งผลให้ศิษย์หรือผู้รับบริการเกิดความเสียหาย					
20.ใช้ความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพ หรืออาชีพ องค์กร วิชาชีพแสวงหาประโยชน์เพื่อตนเองหรือผู้อื่น โดยมิ ชอบ					
21.ให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือศิษย์และผู้รับบริการ ด้วยความเมตตากรุณาอย่างเต็มกำลังความสามารถ และเสมอภาค					
22.สนับสนุนการดำเนินงานเพื่อปกป้องสิทธิเด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส					
23.ตั้งใจ เสียสละ และอุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้ศิษย์และผู้รับบริการได้รับการพัฒนาตาม ความสามารถ ความถนัด และความสนใจของแต่ละ บุคคล					
24.ส่งเสริมให้ศิษย์และผู้รับบริการสามารถแสวงหา ความรู้ได้ด้วยตนเองจากสื่อ อุปกรณ์ และ แหล่ง เรียนรู้อย่างหลากหลาย					
25.ให้ศิษย์และผู้รับบริการ มีส่วนร่วมวางแผนการ เรียนรู้ และเลือกวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสม กับตนเอง					
26.เรียกร้องผลตอบแทนจากศิษย์หรือผู้รับบริการใน งานตามหน้าที่ที่ต้องให้บริการ					
27.ไม่ใส่ใจหรือไม่รับรู้ปัญหาของศิษย์หรือ ผู้รับบริการ จนเกิดผลเสียหายต่อศิษย์หรือผู้รับบริการ					
28.คู่มือ ระเบียบหรือข้อปฏิบัติให้ร้ายผู้รับบริการ					
29.เปิดเผยความลับของศิษย์หรือผู้รับบริการเป็นผล					

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ ครู	ระดับการปฏิบัติ				
	ปฏิบัติมากที่สุด 5	ปฏิบัติ มาก 4	ปฏิบัติปาน กลาง 3	ปฏิบัติ น้อย 2	ปฏิบัติ น้อยที่สุด 1
ให้ได้รับความอับอายหรือเสื่อมเสียชื่อเสียง					
30. จูงใจ โน้มน้าว ชูงส่งเสริมให้ศิษย์หรือผู้รับบริการ ปฏิบัติขัดต่อศีลธรรมหรือกฎระเบียบ					
31. เสียสละ เอื้ออาทร และให้ความช่วยเหลือผู้ร่วม ประกอบวิชาชีพ					
32. มีความรัก ความสามัคคี และร่วมใจกันผนึกกำลัง ในการพัฒนาการศึกษา					
33. ให้คำปรึกษาการจัดทำผลงานทางวิชาการกับเพื่อน ครู					
34. มีความจริงใจ ร่วมมือการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นใน สถานศึกษาและชุมชน					
35. ส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิของผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ					
36. ปิดบังข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติงาน จนทำให้ เกิดความเสียหายต่องานหรือผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ					
37. ปฏิเสธความรับผิดชอบ โดยคำหยาบ ให้ร้ายผู้อื่นใน ความบกพร่องที่เกิดขึ้น					
38. สร้างกลุ่มอิทธิพลภายในองค์กรหรือคลื่นแกล้ง ผู้ ร่วมประกอบวิชาชีพให้เกิดความเสียหาย					
39. เจตนาให้ข้อมูลเท็จทำให้เกิดความเข้าใจผิดหรือ เกิดความเสียหายต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ					
40. วิพากษ์ วิจารณ์ผู้ร่วมประกอบวิชาชีพในเรื่องที่ ก่อให้เกิดความเสียหายหรือแตกความสามัคคี					
41. ยึดมั่น สนับสนุน และส่งเสริมการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข					
42. นำภูมิปัญญาท้องถิ่นและศิลปวัฒนธรรมมาเป็น ปัจจัยในการจัดการศึกษาให้เป็นประโยชน์ต่อ ส่วนรวม					
43. จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ศิษย์เกิดการเรียนรู้และ สามารถดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง					

การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ ครู	ระดับการปฏิบัติ				
	ปฏิบัติมากที่สุด 5	ปฏิบัติ มาก 4	ปฏิบัติปาน กลาง 3	ปฏิบัติ น้อย 2	ปฏิบัติ น้อยที่สุด 1
44. เป็นผู้นำในการวางแผนและดำเนินการเพื่ออนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมพัฒนาเศรษฐกิจ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และ ศิลปวัฒนธรรม					
45. ช่วยเหลือและรับใช้สังคมในทางสร้างสรรค์					
46. ดำรงชีวิตและเป็นแบบอย่างที่ดีของชุมชน					
47. ไม่ให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนกิจกรรมของ ชุมชนที่ขัดเพื่อประโยชน์ต่อการศึกษาทั้งทางตรงหรือ ทางอ้อม					
48. ไม่แสดงความเป็นผู้นำในการอนุรักษ์หรือพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญา หรือสิ่งแวดล้อม					
49. ไม่ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการอนุรักษ์ หรือพัฒนาสิ่งแวดล้อม					
50. ปฏิบัติตนเป็นปฏิปักษ์ต่อวัฒนธรรมอันดีงามของ ชุมชนหรือสังคม					

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ตารางที่ 1 แสดงผลความสอดคล้องพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	1	0	1	1	1	4	0.80
2	0	1	1	-1	0	1	0.20
3	1	1	1	1	1	5	1.00
4	1	1	1	1	1	5	1.00
5	1	1	1	1	1	5	1.00
6	1	1	1	1	1	5	1.00
7	1	0	1	1	1	4	0.80
8	1	1	1	1	1	5	1.00
9	1	1	1	1	1	5	1.00
10	0	1	1	1	1	4	0.80
11	1	1	1	1	1	5	1
12	0	1	1	1	1	4	0.80
13	1	1	1	1	1	5	1.00
14	0	-1	1	1	1	2	0.40
15	1	1	1	1	1	5	1.00
16	1	1	1	1	1	5	1.00
17	1	1	1	1	1	5	1.00
18	1	0	1	1	1	4	0.80
19	1	1	1	1	1	5	1.00
20	1	0	1	1	1	4	0.80
21	1	1	1	1	1	5	1.00
22	0	-1	1	-1	0	-1	-0.20

ตารางที่ 2 แสดงผลความสอดคล้องความตระหนักในการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครูโดย
ผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	1	0	1	1	1	4	0.80
2	1	1	1	1	1	5	1.00
3	1	1	1	1	1	5	1.00
4	1	0	1	1	1	4	0.80
5	1	1	1	1	1	5	1.00
6	1	0	1	1	1	4	0.80
7	1	-1	1	1	1	3	0.60
8	1	0	1	1	1	4	0.80
9	1	1	1	1	1	5	1.00
10	1	1	1	1	1	5	1.00
11	1	1	1	1	1	5	1.00
12	1	1	1	1	1	5	1.00
13	1	1	1	1	1	5	1.00
14	1	1	1	1	1	5	1.00
15	1	1	1	1	1	5	1.00
16	0	1	1	1	1	4	0.80
17	0	1	1	1	1	4	0.80
18	1	0	1	1	1	4	0.80
19	1	1	1	1	1	5	1.00
20	1	1	1	1	1	5	1.00

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
21	1	0	1	1	1	4	0.80
22	0	1	1	1	1	4	0.80
23	1	1	1	1	1	5	1.00
24	1	1	1	1	1	5	1.00
25	1	1	1	1	1	5	1.00
26	1	1	1	1	1	5	1.00
27	1	1	1	1	1	5	1.00
28	1	1	1	1	1	5	1.00
29	1	1	1	1	1	5	1.00
30	1	1	1	1	1	5	1.00
31	1	1	1	1	1	5	1.00
32	1	1	1	1	1	5	1.00
33	1	1	1	1	1	5	1.00
34	1	1	1	1	1	5	1.00
35	1	1	1	1	1	5	1.00
36	1	1	1	1	1	5	1.00
37	1	1	1	1	1	5	1.00
38	1	0	1	1	1	4	0.80
39	1	1	1	1	1	5	1.00
40	1	1	1	1	1	5	1.00

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
41	1	1	1	1	1	5	1.00
42	1	0	1	1	1	4	0.80
43	1	1	1	1	1	5	1.00
44	0	1	1	1	1	4	0.80
45	1	1	1	1	1	5	1.00
46	1	1	1	1	1	5	1.00
47	1	1	1	1	1	5	1.00
48	0	0	1	1	1	3	0.60
49	1	1	1	1	1	5	1.00
50	1	1	1	1	1	5	1.00

ภาคผนวก ง
ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัย

ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัย

*****Method 1 (space server) will be used for this analysis*****

RELIABILITY ANALYSIS – SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Case = 32

N of Items = 69

Alpha = 0.9019

ภาคผนวก จ
วิเคราะห์ผลการทดลอง

ตารางที่ 3 : ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยจำแนกตามเพศ

Group Statistics

กลุ่ม	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
X ชาย	97	4.261	0.3956	0.0402
หญิง	366	4.295	0.4072	0.0213

Indendent Samples Test

	F-test for Equality of Variances	t-test for Equality of Means								
		F	Sig.	t	df	Sig. (2 tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	99% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
X	Equal Variance assumed	1.060	0.304	-0.737	461	0.462	-0.034	0.046	-0.155	0.087
	Equal Variance not assumed			-0.750	154.293	0.455	-0.034	0.045	-0.153	0.085

	N	Mean	S.D.	ผลต่างของค่าเฉลี่ย	t	df	Sig 1 tailed
ชาย	97	4.26	0.40	-0.03	-0.737	461	0.231
หญิง	366	4.30	0.41				

ตารางที่ 4 : ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยจำแนกตามอายุ

Descriptives								
	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
					Lower Bound	Upper Bound		
1.00	80	4.0521	.38963	.04356	3.9654	4.1388	3.13	4.81
2.00	145	4.2793	.40283	.03345	4.2132	4.3454	3.25	5.00
3.00	63	4.4454	.31938	.04024	4.3650	4.5259	3.88	5.00
4.00	175	4.3461	.39641	.02997	4.2869	4.4052	3.25	5.00
Total	463	4.2879	.40463	.01880	4.2509	4.3248	3.13	5.00

ANOVA					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	6.615	3	2.205	14.663	.000
Within Groups	69.027	459	.150		
Total	75.642	462			

Multiple Comparisons							
	(I) age	(J) age	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	99% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
Scheffe	1.00	2.00	-.22723*	.05401	.001	-.4102	-.0443
		3.00	-.39335*	.06532	.000	-.6146	-.1721
		4.00	-.29399*	.05234	.000	-.4713	-.1167
	2.00	1.00	.22723*	.05401	.001	.0443	.4102
		3.00	-.16613	.05852	.046	-.3643	.0321
		4.00	-.06676	.04355	.504	-.2143	.0807
	3.00	1.00	.39335*	.06532	.000	.1721	.6146
		2.00	.16613	.05852	.046	-.0321	.3643
		4.00	.09937	.05698	.386	-.0936	.2924
	4.00	1.00	.29399*	.05234	.000	.1167	.4713
		2.00	.06676	.04355	.504	-.0807	.2143
		3.00	-.09937	.05698	.386	-.2924	.0936

*. The mean difference is significant at the 0.01 level.

ตารางที่ 5 : ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยจำแนกตามประสบการณ์

Descriptives

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
					Lower Bound	Upper Bound		
1.00	113	4.221	0.420	0.039	4.147	4.296	3	5
2.00	97	4.202	0.420	0.043	4.121	4.282	3	5
3.00	72	4.372	0.339	0.040	4.278	4.465	4	5
4.00	181	4.343	0.398	0.030	4.284	4.401	3	5
Total	463	4.288	0.405	0.019	4.251	4.325	3	5

ANOVA

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	2.2700	3	0.7567	4.7336	0.003
Within Groups	73.3718	459	0.1599		
Total	75.6418	462			

Multiple Comparisons

	(I) age	(J) age	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	99% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
Scheffe	1.00	2.00	0.02	0.055	0.739	-0.09	0.13
		3.00	-0.15	0.060	0.008	-0.27	-0.03
		4.00	-0.12	0.048	0.015	-0.22	-0.03
	2.00	1.00	-0.02	0.055	0.739	-0.13	0.09
		3.00	-0.17	0.062	0.004	-0.29	-0.05
		4.00	-0.14	0.050	0.007	-0.24	-0.04
	3.00	1.00	0.15	0.060	0.008	0.03	0.27
		2.00	0.17	0.062	0.004	0.05	0.29
		4.00	0.03	0.056	0.561	-0.081	0.14
	4.00	1.00	0.12	0.048	0.015	0.03	0.22
		2.00	0.14	0.050	0.007	0.04	0.24
		3.00	-0.03	0.056	0.561	-0.14	0.08

*. The mean difference is significant at the 0.01 level.

ตารางที่ 6 : ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยจำแนกตามเพศ

Group Statistics

กลุ่ม	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
X ชาย	97	4.223	0.4686	0.0476
หญิง	366	4.270	0.4208	0.0220

Indendent Samples Test

	F-test for Equality of Variances	t-test for Equality of Means								
		F	Sig.	t	df	Sig. (2 tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	99% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
X Equal Variance assumed	1.240	0.266	-0.964	461	0.335	-0.047	0.049	-0.176	0.081	
Equal Variance not assumed			-0.906	139.727	0.367	-0.047	0.052	-0.185	0.090	

	N	Mean	S.D.	ผลต่างของค่าเฉลี่ย	t	df	Sig 1 tailed
ชาย	97	4.22	0.47	-0.05	-0.964	461	0.168
หญิง	366	4.27	0.42				

ตารางที่ 7 : ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยจำแนกตามอายุ

Descriptives

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
					Lower Bound	Upper Bound		
1.00	80	4.0662	.44385	.04962	3.9674	4.1650	2.96	4.78
2.00	145	4.2840	.45134	.03748	4.2100	4.3581	2.96	4.96
3.00	63	4.4192	.31249	.03937	4.3405	4.4979	3.70	5.00
4.00	175	4.2717	.41672	.03150	4.2096	4.3339	3.26	4.74
Total	463	4.2601	.43113	.02004	4.2208	4.2995	2.96	5.00

ANOVA

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	4.708	3	1.569	8.876	.000
Within Groups	81.166	459	.177		
Total	85.875	462			

Multiple Comparisons

	(I) age	(J) age	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	99% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
Scheffe	1.00	2.00	-.21783*	.05857	.003	-.4162	-.0195
		3.00	-.35296*	.07083	.000	-.5929	-.1130
		4.00	-.20554*	.05675	.005	-.3978	-.0133
	2.00	1.00	.21783*	.05857	.003	.0195	.4162
		3.00	-.13513	.06345	.211	-.3501	.0798
		4.00	.01229	.04722	.995	-.1477	.1722
	3.00	1.00	.35296*	.07083	.000	.1130	.5929
		2.00	.13513	.06345	.211	-.0798	.3501
		4.00	.14742	.06178	.129	-.0619	.3567
	4.00	1.00	.20554*	.05675	.005	.0133	.3978
		2.00	-.01229	.04722	.995	-.1722	.1477
		3.00	-.14742	.06178	.129	-.3567	.0619

*. The mean difference is significant at the 0.01 level.

ตารางที่ 8 : ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยจำแนกตามประสบการณ์

Descriptives

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
					Lower Bound	Upper Bound		
1.00	113	4.221	0.441	0.041	4.140	4.301	3	5
2.00	97	4.228	0.479	0.049	4.141	4.315	3	5
3.00	72	4.308	0.378	0.045	4.206	4.409	4	5
4.00	181	4.283	0.417	0.031	4.220	4.347	3	5
Total	463	4.260	0.431	0.020	4.220	4.300	3	5

ANOVA

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	0.5358	3	0.786	0.9607	0.411
Within Groups	85.3390	459	0.1859		
Total	85.8748	462			

ตารางที่ 9 : ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความตระหนักใน
จรรยาบรรณวิชาชีพครู

Descriptive Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
x1	3.7846	.51033	463
x2	4.4618	.46625	463
x3	4.4514	.48940	463
y	4.2601	.43113	463

Correlations

		x1	x2	x3	y
x1	Pearson Correlation	1	.353**	.353**	.533**
	Sig. (2-tailed)		.000	.000	.000
	N	463	463	463	463
x2	Pearson Correlation	.353**	1	.769**	.689**
	Sig. (2-tailed)	.000		.000	.000
	N	463	463	463	463
x3	Pearson Correlation	.353**	.769**	1	.721**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000		.000
	N	463	463	463	463
y	Pearson Correlation	.533**	.689**	.721**	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	
	N	463	463	463	463

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล

นางสาวหทัยรัตน์ คุงจามุทัศน์

ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ. 2555

บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.)

สาขาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ตำแหน่ง Customer Service Import

บริษัท เจฟโค (ประเทศไทย) จำกัด

อาคาร โสมเพลส บั๊วคิง ซอยทองหล่อ 13

เขตคลองเตยเหนือ กรุงเทพฯ